ژړېدلي اوښکه

ناول

Ketabton.com

احمدالله مسلميار

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیژندپانه

احمدالله مسلمیار د صـــــــــــاحب نور زوی د دادمحمد لمسی په
۱۳۷۷ز کال کې د پکتیا ولایت د سیدکرم ولسوالی
په کوسین سیمه کې زیږیدلی نوموړی یو ښه او خوش اخلاقه انسان دی
تل ورته د بریا دعا کوم .

سمیع الله اتل
کابل
دلوه ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبنکه

په ژوند کې د خوشبوو تر ټولو ښکلي کړاوونه هم شتون لري چې له ټولو انسانانو سره پېښېږي، خو دا چې زمونږ په ټولنه کې بدو دودونو ځای نیولی نو زمونږ ټولنه د خوشبوو په نسبت له کړاوونه سره ډېره مخ ده چې له هغو بدو دودونو څخه یې یو هم د وَلور دود دی.

وَلور هغه نوم دی چې د ډېرو خلکو آرمانونه یې له خاورو سره یو کړي دي او زمونږ ځوانان یې مهاجرت ته اړ کړي دي.

زه هم له ډېر وخت نه راپه دې خوا په دې لټه کې وم چې د ټولنې ځینې بد دودونه انځور کړم تر څو په راتلونکي کې د داسې بدو دودونو مخه ونیول شي، ددې دودونو له منځه وړل د ټولنې د پرمختګ سبب کیږي.

زما دا ناول چې د « ژړېدلې اوښکه » تر نامه لاندې دی نو دا مې لومړی ناول دی، په دې ښه باوري یم چې په یاد ناول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې به ستونزې ډېرې وي خو دا مې د بدلون لپاره یوه ښه موقع وه.

هیله لرم چې په لوستلو یې ستومانه نه شئ.

-احمدالله مسلمیار

کابل

دلوه ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرمختګ

احمدالله مسلميار مې د لومړي ټولګي نه ملګرى دى د يو بل له خوى او خواصو سره ښه بلد يو نومړى ددې تر څنګ چې يو ښه ليکوال دى يو ښه شاعر هم دى.

د شعر په برخه کې له نومړي سره ډېرې خوږې خاطرې لرم چې د هغو خاطرو څخه يې يوه داسې ده چې کله به زه او هغه د بازار لور ته تلو نو په لاره کې به يې په موټرونو ليکل شوي شعرونه په خورا مينه لوستل خو د ليکلو توان يې نه درلوده خو د وخت په تېرېدو يې پاد ارمان هم پوره شو چې دا بېت يې د نن سبا د شاعرۍ يو مثال دى :

" د ونې سپورې لاندې ناست يمه خو ونه نشته"

" جامې مې شته خو په جامو کې مې لمنه نشته"

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومورې د ښوونځي له دورې څخه د ادبیاتو له پوهنځي سره مینه درلوده او همدې مینې یې باد پوهنځي ته بربالی کړ .

د « ژړېدلې اوښکه » په ناول کې د ژوند بېلابېلې نیمګړتیاوې انځور شوې دي.

ښاغلي احمدالله مسلمیار ته د « ژړېدلې اوښکه » د ناول بشپړېدو مبارکي وایم او تر څنګ یې نومورې ته د لا بریاوو او پرمختګ دعا کوم.

-فضل الله ماموند

-کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

هره شپېه مې غوښتل لـه هغـه سـره واوسـم هغـه سـره ناستې به تل خوښې راکوله

د لومړي ټولګي نه سره ملګري وو خو ملګرتیا مو د اووم ټولګي نه راپدېخوا ډېره کلکه او قوي شوه . دهغه کور زموږ د کور نه څو کوڅې هخوا ؤ او کله به چې ښوونځي ته تله نو لومړی به زموږ کوڅې ته راتله او دواړه بـه یـو ځای ښوونځي ته سره تلو وروسته مو ملګرتیا داسې شوه چې خلکو به ګومان کاوه چې ګواکې دا دواړه سره وروڼه دي. هغه له ما څخه یو کال کشر ؤ او له ډېرې مینې به یې راتـه د مشر کلمـه کارولـه هر مازدیګر بـه ګډ د کرکټ مېدان ته د کرکټ لوبې لپاره تلو. فرهاد په کرکټ

کې هم ښه مهارت درلود او ډېر تېز بال به یې کاوه خو زه د کرکټ په لوبې دومره نه پوهېدم که څه هم زما د کرکټ لوبې سره مینه نه وه خو د فرهاد لپاره به تلم هغه بـه چې کلـه زمـا پـه وړانـدې بـال کـاوه نـو ډېر ورو تـوب بـه یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغورځاوه خو د نورو هلکانو ویکتې به یې داسې غورځولې لکه د بادي توپک ډز چې مرغۍ له ونې راوغورځوي . د اووم ټولګي مو څو مېاشتې تېرې شوې وې زه او فرهاد د ټولګي په دربمه څوکۍ کې ناست وو اول نمره مو د ټولګي مخې ته د تورې تختې سره ودرېده او غږ یې وکړ

هلکانو راتلوونکې شنبې ورځې ته د ښوونکي ورځ ده څه کوو لمانځو یې او که نه؟

که څوک یې لمانځي نو ګوتې دې پورته کړي.

زما په ګډون ټولو ټولګیوالو ګوتې پورته کړې او هوډ یې وکړ چې د ښوونکي ورځ به لمانځي.

فرهاد چې له ښه جرأت څخه برښمن ؤ ،له څوکۍ نه پاڅېد او څو سپینې پاڼې یې له ځان سره واخیستې او د پاڼو نه یې وړې،وړې ټوټې جوړې کړې او په هره ټوټه کې یې د خوراکي توکو او د کاسو (قابونو) نومونه یې ولیکل او د لمړي قطار د څوکۍ په مېز یې هغه د کاغذ ټوټې واچولې .

او د اول نمره نه یې پیل وکړ هر نفر به په نوبت ورتله او یوه یوه د کاغذ ټوټه به یې پورته کوله د پنځه نفرو نوبت خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د شیپږم نفر نوبت راورسېد چې هغه زه ؤم لاړم د فرهاد ترخنګ ودرېدم فرهاد هم ددې نه مخکې چې زه د کاغذ ټوټه راواخلم په موسکي حالت یې ووېل یاالله خبر ! ما هم د کاغذ ټوټه راواخیسته چې خلاصه مې کړه په کې لیکل شوي وو " لس خوراکه کباب " ددې جملې په لیدلو مې زړه خواشینی شو لاړم په څوکۍ کې کېناستم او په دې فکر کې ډوب شوم چې د " لس خوراکه کبابو " روپۍ به له کوم ځای نه ترلاسه کوم ؟

زموږ د کورنۍ اقتصادي وضعه هم خرابه ده قرض هم چانه نشم کولی.

فرهاد مې د اوږو نه لاس راتاو کړ ویې ښوروولم راته

ؤ یې ویل

مشره څنګه په سوچونو کې ډوب یې؟

د فرهاد دې عکس العمل سمدست له خیالي نړۍ نه راوویستمه ځواب مې ورکړ

نه فرهاده کومه خبره نشته رښتیا تاته څه ووتل ؟

-هاها٠٠٠٠ دروغجنه ! ګورې چې ته په سوچو کې ډوب وې که ډوب نه وی نو ماته په پچه کې وتلي څیز

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به خبر وې ښه زه خپر درته وبه يې وايم ماته پنځه قابه ووتل د وريجو قابونه.

فرهاد بيا په اوږې لاس راکېښود راته يې وويل

مشره ګوره زړه نه زړه ته لاره ده ستا حالت ماته سم نه ښکاري ځواب راکړه چې د څه لپاره سوچي شوې ربښتيا د "کبابو د روپو "په اړه خو به فکر نه کوې؟

په څېره مې د دروغو موسکا راوسته ورته ومې ويل ، نه فرهاده زه همداسې يم کله چې ځانته شم نو په فکرونو کې ډوبيږم.

-ښه مقصد چې د ښوونکي د ورځې په اړه فکر ونه کړې ورور دې درسره دی.

-نه فرهاده داسې کومه خبره نه ده.

شپږم ساعت مو د انګليسي مضمون درلوده او د انګليسي ښوونکي مو د صنف نګرانه هم وه ، د راتلو نه څو شيبې وروسته يې وويل

زده کوونکو د ښوونکي ورځې ته ټول راشئ هسې نه چې مخ مې تور کړئ نورو صنفونو ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونه مو خلاص کړل د کتاب يوه موضوع مو ولوستله او د رخصتۍ زنګ ووهل شو کتاب مې بکسې ته واچو او د فرهاد سره ګډ د ښوونځي نه د کور په لور روان شوم خو د تېرو ورځو په توپير له هغه سره په لاره کې روان وم فرهاد زما له اوږو نه لاس راتاو کړ او راته يې وويل

مشره نن داسې راته ښکاري لکه يو ګونګی مې چې ځنګ کې روان وي.

د فرهاد دغو خبرو ته مې لنډ،لنډ ځوابونه ورکړل لږې خبرې مې ورسره پيل کړې هغه د تحفې د جوړولو د دوکان پته رانه وغوښته ويل يې چې چيرته جوړيږي؟

ما هم هغه ته د هغه دوکان پته ورکړه مخې ته مې وکتل زموږ کوڅه راورسيده د فرهاد نه مې مخه واخيسته لاړم کور ته ننوتم خو خيال مې بدل ؤ تول خيال مې د د کبابو د پيرلو لپاره د روپو پيدا کول ؤ په دهليز کې مې مور ناسته وه ، خو ما د نورو ورځو په شان خپلې مور ته سلام ډالی نه کړ مستقيماً ننوتم حجرې ته ، د ښوونځي جامې مې وويستې.

ويل مې چې لږه دمه به وکړم نو د توشکې په سر مې پښې وغزولې دقيقې نه وې وتې چې مور مې راغږ کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه زویه ! ډوډۍ ته راووځه ستا د خوښې خواړه مې پاښه کړي دي ،

که څه هم زما لوبیا ډېره خوښېده مور به مې هم زما لپاره ډېر وخت د هغې پخلی کاوه لاسونه مې ومینځل د دسترخوان ترڅنګ کېناستم خو خوراک مې د هغه تیرو ورځو په شان نه ؤ لوبیا رانه ډکه کاسه پاتې شوه مور مې راته وویل یاسینه ولې دې ډوډۍ بس کړه؟

ومې نه غوښتل چې خپل خفګان له خپلې مور سره شریک کړم بهانه مې ورته وکړه

مورې ! کله چې د ښوونځي نه راؤوتو نو ټولګیوال مې راته برګر واخیست موړ یم ځکه.

مور مې د لوبیا کاسه پورته کړه او ویې ویل ښه ځه بېګاه ته به یې وخورې غرمه مې د خوب په بهانه په حجره کې په سوچونو او فکرونو تېره کړه.

ورځ تېره شوه ماښام شو یواځې یو ماښام د ښوونکې د ورځې ترمنځ وخت پاتې وو په انګړ کې د سوپې په سر کېناستم سترګې مې اسمان کې په یوه ستوري لړېدلې نېولې وې.

مور مې راؤوته غږ یې راباندې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه زویه! مئین شوی خو به نه یې؟ څنګه ځان ته ناست یې ؟

په موسکي حالت مې ځواب ورکړ نه موري همداسې را ؤوتم

مور مې راته ووېل چې ډوډۍ ته بېا کوټې ته راځه هغه ننوته خو زه همداسې ناست ووم فکر ته مې محمد راغی . محمد زموږ د کوڅې په سر کې د خوراکي توکو پلورنځی درلود ځان سره مې ووېل چې له هغه نه به پور وکړم خوشحاله شوم، وېل مې چې د حل لاره مې پیدا کړه . لاړم کوټې ته ننوتم د ماسختن ډوډۍ هم تیاره وه پلار مې هم د کوټې په کونج کې هماغسې ناروغ پروت وو د فلج ناروغۍ له امله له یو ځای څخه بل ځای ته نشو تللی لاسونه مې پرېمنځل او خوراک مې شروع کړ

د څو خاپونو وروسته د ښوونکي یوه خبره رایاده شوه چې ویلي وو

(د پور د اخیستلو نه مخکې د هغه د بېرته ادا کولو فکر وکړئ)

ډوډۍ مې بس کړه په دې فکر کې شوم که چېرته له محمد نه پور وکړم نو بېرته به یې څنګه ورته رسوم ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شوم لاسونه مې پریمنځل د پلار ترخنګ لکه ګونګ هلک کېناستم مور مې له پخلنځي څخه رانونته کوټې ته، په دسترخوان یې سترګې ولګېدې

کاسه د لوبیا څخه ډکه ورته ښکاره شوه بیا یې ماته مخ راواړوه او راته یې وویل

یاسینه زویه ! د غرمې خو دې برګر خوړلی ؤ او مور وې نو اوس دې ولې ډوډۍ ونه خوړه ناروغ خو به نه یې؟

-نه مورې !هسې موړغوندې یم ډوډۍ مې زړه ته نه کیږي.

د خوب کوټې ته لاړم ورسۍ مې خلاصه کړه پاس اسمان ته مې وکتل چې سپوږمۍ یوازې خو ستورې ډله،ډله ښکارېدل د سپوږمۍ یوازیتوب نورهم خواشینی کړم هغه مې له ځان سره تشبیه کړه د خوب په ځای کې ځملاستم له ډېرو منفي خبرو وروسته مې یوه مثبته خبره ذهن ته راغله هغه داسې وه

افف د لس خوراکه کبابو لپاره دومره خواشینی یې خلک د لکهاوو روپیو پوروړي وي په قصه کې یې نه وي.

دې خبرې مې لږ فکر ارامه کړ خو قسما قسم خبرې مې په ذهن کې تېرېدې وروسته مې د یوه ملګري خبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

رایاده شوه چې هغه به د بازار په منځ کې ډېره تکراروله هغه به داسې ډېر ویل

یاسینه ! که ټول بازار په یوه روپۍ شي خو یوه روپۍ درسره نه وي نو څه یې کوې؟

یو ساعت د ښې او چپ اړخ ته اوښتو وروسته ویده شوی وم

ویده وم یودم مې راباندې مورغږ وکړ خو ما ویل که خوب وینم په دویم غږ مې سترګې خلاصې کړې چې ومې کتل مور مې وه په لړزیدلي حالت یې راته وویل

پاڅه یاسینه ! په پلار دې د زړه حمله راغلې ژر شه د ګاونډي دروازه وټکوه او ورته ووایه چې په موټر کې مو تر روغتونه ورسوي سترګې مې ومښلې منډه مې کړل د دروازې په لور، په کوڅه کې د سپپو غوغا وه چې ومې کتل ډله سپي ولاړ دي د ګاونډي دروازې ته مې ورمنډه کړل سپپانو هم راپسې رامنډه کړل د سپپانو په لیدلو مې د خولې نه د ویرې غږ پورته شو یاد غږ دومره لوړ وو چې همغه ګاونډی مو پرې راویښ شو په کوم پسې چې زه له کوره راوتی ووم د باندې راووت په سپپو پسې یې کاڼي ګوزار کړې او وتختېدل او ماته یې وویل څه کوې یاسینه په دې نیمه شپه کې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب مې ورکړ

تاپسې راغلم کاکا پلار مې ناروغ دی مور مې وېل ورشه ورته ووایه چې په موټر کې مو تر روغتونه ورسوي.

ددې خبرې په اورېدلو هغه لاړ د کور دروازه یې خلاصه کړه موټر یې راوویست په ګډه مو پلار موټر ته وخېژوه او روغتون ته لاړو

روغتون کې مو دوه شپې تېرې کړې دربمه شپه مو کور ته راوړه مور مې راته ووېل

لاړ شه یاسینه زوېه! په پخلنځي کې مې لوبیا ګرمه کړې هغه وخوره او ویده شه بې خوبه یې ته هم.

-خو مورې پلار جان به مې شپه څنګه تیروي ؟

-هېڅ خبره نشته زوېه زه ویښه یم که څه خبره وه راپاڅوم دې

ډوډۍ مې وخوړه د خوب کوټې ته لاړم څملاستم سهار چې راپاڅېدم لاړم د پلار خواته حالت یې ښه ؤ خو سیرون لا نیمایي پاتې وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار چای مې وخښنه د ښوونځي جامې مې په تن کړې ، په تمه وم چې فرهاد دروازه وټکوي ، ساعت ته مې وکتل د ښوونځي وخت ته مو لس دقیقې پاتې وې خو فرهاد لا راونه رسېد په فکر کې شوم چې هغه ولې رانغی لا تراوسه؟

وروسه پوی شوم چې رښتیا د ښوونکي ورځ کې مې غېرحاظري وکړه کیدی شي رانه خفه به وي.

بکسه مې شاته واچوله ښوونځي ته روان شوم کله چې ټولګي ته ننوتم ټولګیوالو ته مې سلام ډالی کړ

خو چا مې سلام ته وعلیک ونه ویل په څوکۍ کې چې کله کېناستم نو فرهاد له څوکۍ نه پاڅېد او په توره تخته یې ولیکل

(بېغرته کس راغی)

ددې نه وروسته هغه د باندې ووت او تردرېم ساعته پورې رانغی په څلورم ساعت کې مې له ښوونکي نه د اوبو اجازه وغوښته او د ښوونځي انګړ ته ووتم په فرهاد مې سترګې ولږېدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تال کې غلی ناست ؤ او ورو ، ورو زنرېده ورغلم
تر څنګ يې ودرېدم
ترې ومې پوښتل فرهاده ولې خفه يې؟
ځواب يې راکړ
زه نه غواړم چې راتلوونکي کلونه له داسې چا سره تېر کړم چې په ملګرتيا نه پوهېږي
-فرهاده داسې کومه خبره نه ده زما پلار ناروغ وو او دوه شپې د خپل پلار سره په روغتون کې ووم
له تال نه راښکته شو ويې ويل مشره اوس يې حالت څنګه دی؟
- الحمدالله اوس ښه دی
-مشره ما وبښه ما د ټولو ټولګيوالو په مخکې ستا بې عزتي وکړه
-نه فرهاده تاسې هم ملامت نه يئ ځکه چې خبر نه وئ،
دواړه روان شوو ټولګي ته ننوتو هغه د ټولګي مخې ته ودرېد ويې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلکانو د یاسین پلار ناروغ ؤ،هغه هم ورسره تللی وه نو ځکه د ښوونکي ورځ کې رانغی، ټولو ملګرو په ډوه غږ راغږ کړ

یاسینه الله دې پلار جان ته شفا عاجله ورکړي ، آمین مې وویل مننه مې ترې وکړه میاشتې تېرې شوې او د پای ازموینې مو راورسېدې د څلورو مضمونونو

ازموینې مې په ښه توګه تېرې شوې غرمه وه چې کورته راغلم ډوډۍ مې وخوړه

له هغه وروسته مې د مهالوېش پاڼه راواخیسته په مهالوېش کې مو پنځمه ازموینه د انګلیسي مضمون وه کتاب مې راواخیست فقط سترګې مې ورته غړولې نور مې لوستی نه شو شپه تېره شوه ازموینې ته ناهیلی روان شوم په داسې حال کې چې فرهاد هم هغه ورځ راسره نه وو ټولګي ته په ننوتو هغه راغږ کړ

سلام یاسینه څنګه یې ؟ درس دې وېلی؟

-هو لږ ، لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا شو ويې وېل دروغجنه ، يو کار وکړه د ازموېنې په صحنه کې زما لور ته ګوره چې نقل درکړم دا ښوونکې خلک ډېر بې پاېلو کوي

- سمه ده فرهاده الله دې پخېر تېر کړي.

ښوونکې راغله کتابونه مو ورته تسليم کړل ازموېنه يې شروع کړه کله چې د حل وخت راغی نو زه د فرهاد پارچې ته ورنږدې شوم بو دم د ښوونکې سترګې په ما ولږېدې راغله پاڼه يې رانه واخيسته او په سور قلم يې نښاني کړه

د ټولګي نه يې په بدو الفاظو بهر کړم د ښوونځي نه د مرګ په لټه راؤوتم

په مخ مې اوښکې راجارې شوې ما هم خپله تنده پرې ماته کړه

د ښوونځي سره تم نه شوم مستقيماً کور ته لاړم کله چې کور ته ننوتم په انګړ کې مې مور مخې ته راغله ويې وېل ياسينه زويه سترګې دې ولې سرې دي؟

-هسې مورې سترګو کې مې څه شی لوېدلي وو ما هم ومښلې ځکه به سرې شوې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

-بنه نور يې ونه مبنې خرابيږي

-سمه ده مورې

لاړم کوټې ته ننوتم په مهالوېش مې سترګې ولږېدې له ډېرې غوصې له امله مې د مهالوېش پاڼه څيرې کړه

دروازه وټکېده ورغلم چې ومې کتل فرهاد ؤ لاس نه يې ونيولم او د ونې سيورې ته يې کېنولم ورته ومې وېل فرهاده د ښوونځې کيسې به نه راته کوې

ويې وېل

نه مشره زه هم ځکه راغلم چې تشويش ونکړې انشاءالله چې مرسته کوي

-سمه ده فرهاده تشويش نه کوم

-بنه مشره زه هم ځم چې پلار مې غوصه کيږي ناوخته دی

-مخې ته دې ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرهاد خبرو لږ،لږ ورتیا راوبښله راتلوونکو ازموینو ته مې په خورا مینه درس ولوسته ازموینې بښې تېرې شوې پوازې د انګلیسي ازموینې ته خواشینی ووم

ورځې تېرېدې هوا هم ورځ تر بلې په یخېدو وه د مور ترخنګ ناست ووم د ماسختن ډوډۍ مو خوړله پلار مې له مور څخه وپوښتل اسمان وریځ دی که شین؟

مور مې ځواب ورکړ اسمان وریځ دی کېدی شي واوره ؤاوري

شپه تېره شوه سهار مې مور راباندې غږ وکړ

یاسینه زویه پاځېږه دومره واوره شوې چې مه کوه پوښتنه

لاړ شه هغه ګاونډي ته ووایه چې زموږ له بامه هم واوره پاکه کړي

له ځایه پاځېدم لمړی ورسی ته لاړم انګړ مې وکوت چې ټول په سپینه جامه پوښلی ؤ د ژمي جامې مې په تن کړې د باندې د وتو هوډ مې وکړ د وتلو نه مخکې دروازه وټکېده چې ومې کتل فرهاد ؤ د واورې په ورېدو خوښ ښکارېده ترې ومې پوښتل څه کوې دومره وختي او په دې سړه هوا کې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی یې د واورې په غونډارې وویشتلم بیا یې ځواب راکړ

راغلم تر څو واوره ویشتل وکړو

-عجیبه هلک یې دې یخ ته ګوره هاهاها......

-نه مشره تېوکه مې وکړه راغلم چې لاړ شو ښوونځې ته د ازموېنو نتایج مو اعلانیږي

دې خبرې مې د واورې خوښي راالندې کړه ښوونځې ته لاړو ښوونکې مو راغله د پارچو د وېش لپاره

غږ یې وکړ

فرهاد اول نمره زده کوونکو لاسونه ورته وټکوئ

څو هلکانو ته خپلې پارچې ورسېدې خو زما نوم لا نه وه رارسیدلی څو شېبې وروسته ښوونکې غږ وکړ

یاسین

ما ګوته پورته کړه ویې ویل په ژمي کې د انګلیسي کورس کې ځان شامل کړه دا واخله مشروط یې ......

پانه مې په ناهیلۍ ترې راواخیسته فرهاد مې خواته راغی مشره خفه کیږه مه مشروط یې ناکام خو نه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-خو فرهاده د مشروطۍ ازموینه کې به څه کوم؟

-اسانه ده دا ښوونکي ماته معلوم دي

-هغه څنګه ؟

-نور نو پوښتنې ته اړتیا نشته ته تشویش مه کوه

لاړم کور ته مور مې په لاس کې د پایلو پاڼه ولیده ویې پوښتل دا د څه پاڼه ده ؟

-مورې دا اطلاعنامه ده د ښوونځي د نتیایجو پاڼه

-ښه څووم شوې زویه؟

که څه هم مور مې سواد نه درلود نو ما هم دروغ ورته وویل

مورې څلورمه شمېره بریالی شوم

په تنده یې ښکل کړم ویې ویل

افرین بچیه! ته دې د مور وياړ يې....

ورځې تېرې شوې فرهاد مې د دوکان مخې ته ولید ترې ومې پوښتل فرهاده زما د مشروطۍ ازموینه سبا ده څه وکړم ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چې دا ټولګی به بیا له سره وایم که څنګه؟

-نه مشره زه له ښوونکي سره غږېدلی یم سبا فقط ځان حاظر کړه نور برېالی یې.

شپه تېره شوه سهار ښوونځي ته لاړم ښوونکي مې نوم د بریالیو لست کې شامل کړ او په دې توګه مې اووم ټولګی پای ته ورسېد.

کال تېر شو د نهم ټولګي پیلېدو ته په تمه وم ژمی وو هوا هم ډېره سړه وه مور مې بخارۍ ته لرګي راوړل بخارۍ کې یې اور بل کړ راغله زما ترڅنګ کېناسته او راته ویې ویل

یاسینه زویه په کور کې ېوازې ینځه زره افغانۍ پاتې دي او سبا دې پلار هم ډاکتر ته بیایو هغه هم کېدی شي هلته مصرف شي نو که تا هم کوم کار ځان ته پیدا وی نو ډېره به ښه وه

ورته ومې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

موريِ نو زه به کوم کار ترسره کړم ماته خو کوم کار زده هم نه دی؟

مور مې لاړه له دهلېز نه يې له ځان سره د بوټانو بورس او رنګ راوړل او ماته يې ووېل

زوېه! ماته ځیر شه چې زه ستا بوټان څنګه رنګوم

خبرې مې ورپرې کړه

مورې بوټان خو رنګولی شم

-نو بیا مه وایه چې زما کوم کار نه دی زده

-ښه سمده مورې زه څم سر له نن نه دا کار شروع کوم

-کېنه زویه سر له سبا به دا کار شروع کړې

ورځ تېره شوه ماسختن مې د بوټانو د رنګ توکي په خالته کې واچول او په مېخ کې مې راځوړند کړل

سهار چې له خوبه راپاڅېدم لاړم اودس مې وکړ لمونځ مې وکړ مور مې چای راواخیست چای مو وڅکه د ګاونډي په موټر کې روغتون ته لاړو پلار او مور مې روغتون ته ننوتل زه د بازار په لور روان شوم هلته په ګرځېدلو ستړی شوم لاړم د یو دوکان ترخنګ مې ډېره ووهله په دوکان کې په لوړ غږ دغه سندره چالانه وه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبي ده ، غريبي ده

له غم ډکه زنده ګي ده ....

دې سندرې مې په مخ مړې ، مړې اوښکې راروانې کړې

له سترګو مې اوښکې جارې وې ناڅاپه مې پو سړی ځنګ ته راغی بوټان يې له پښو راوباسل او ماته يې راکړل ويې ويل

ګله دا بوټان رنګ کړه، بوټان مې راواخيستل بوټان تک تور رنګ شوي وو پاک ستره وو ورته ومې ويل

کاکا بوټان خو دې رنګ دي نو بيا يې ولې رنګوې ؟

سړي ټينګار وکړ چې ته زما بوټان رنګ کړه بيا يې درته وايم

بوټان مې رنګ کړل سړي هم په پښو کړل له جيبه يې لس افغانۍ راوويستې ماته يې راکړې

ويې ويل

که چېرته مې پيسې بې له دې چې ته مې بوټان رنګ کړې درکړې وی نو ته به بيا په مفته پيسو اموخته شوی وی او کېدی شي چې سوال ته دې مخه کړې وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځکه مې دا کار ؤ نه کړ الله پامان

سړی روان شو زما دعاګانې ورپسې شوې لس ګون مې په جېب کې واچو او د هغه خبرې مې زړه ته وسپارلې پاڅېدم د سړک په غاړه روان شوم پودم پو دوکاندار راباندې غږ کړ

هلکه راشه دا بوټان خو مې رنګ کړه لاړم بوټان مې ورته رنګ کړل پیسې یې راکړې روان شوم د لمر سترګه ورو، ورو غړونو پټوله کېناستم له جېب نه مې روپۍ راؤویستې ومې شمېرلې پو نیم سل روپۍ وې د پلار لپاره مې په لږو روپو منې راواخیستې کور ته روان شوم کور ته په ننوتو مې مور ته سلام ډالۍ کړ خو ځواب یې رانکړ بیا مې ووېل

سلام مورې

ویې وېل

وعلیکم زوېه لاړ شه دې بلې کوټې کې مې بخارۍ کې اور اچولی

-ولې هغې کوټه کې مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-زوېه هلته دې پلار ويده دی ما وېل زموږ په خبرو راويښ نه شي

لاړم د بخارۍ ترڅنګ مې ځان ګرم کړ مور مې هم راغله راسره کېناسته خو د مور ژبه مې د نورو ورځو په توپير ګونګه ښکارېده سترګې يې هم د انار د اوبو په شان سرې وې ترې ومې پوښتل ولې خواشيني يې مورې څه خبره ده ؟

-زوېه سترې يم خواشيني نه يم

-ښه مورې ډاکټرانو څه وېل پلار مې اوس ښه دی؟

مور مې په دې ځواب کې ځنډ وکړ

بيا مې ورته ووېل مورې ډاکټرانو څه وېل؟

- وېل يې چې اوس ښه دی

- مورې هغه منې مې پلار جان ته راوړې دې چې راپاڅېد ور يې کړه چې ويې خورې

مور مې ترڅنګ ناسته وه خو ما وېل که له ځان سره غږېږم پاڅېدم بلې کوټې ته روان شوم چې د پلار حالت مې وګورم مور مې راغږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته ځې زوېه؟

- ځم پلارجان مې ګورم

-زوېه هغه اوس ویده شو

بېرته کېناستم څو شېبې وروسته دروازه وټکېده روان شوم چې دروازه خلاصه کړم

مور مې راغږ کړ

زوېه زه یې خلاصوم

په شک کې ولوېدم چې نن ولې هر څه بدل ښکاري مور مې راته ووېل

ته راونوځې د ګاونډ ښځې راغلي

-نو مورې هغه په دې شپه کې څه کوي ؟

مور مې زما پوښتنه بې ځوابه پرېښوده ووتله دروازه یې خلاصه کړه د ګاونډ د ښځو په را ننوتو په انګړ کې ویر شروع شو منډه مې کړل د پلار څنګ ته لاړم د پلار د مخ نه مې څادر پورته کړ چې ومې کتل زنه یې په سپینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوټه ټرل شوې ده مور ته مې ورمنده کړل په لوړ غږ مې ووېل

موري دا هر څه دروغ دي مورې ، مورې ،مورې.......

مور مې په انګړ کې غورځېدلې پرته وه د ګاونډ ښځو يې په سر لمده ټوټه هخوا دېخوا کوله د کلي خلک راغلل خو زما په لېدو به يې په ژړا شروع وکړه شپه مې په ژړا تېره کړه جامې مې په اوښکو داسې لتې پتې وې لکه باران چې لمدې کړې وي شاوخوا يوه بجه وه د حجرې نه پو سپين ګيري سړي غږ وکړ

چې مړی راباسو د جنازې وخت دی خو ما کټ داسې کلک نيولی ؤ لکه ماشوم چې د خپلې مور لمنه په کوچنيوالي کې نيولې وي

کوټې ته څو تنه راننوتل د کټ ترخنګ راغلل د پورته کولو نه مخکې يې زه له کوټې نه وويستم بېرته مې کوټې ته منده کړل

کوټه کې مې بوازې د پلار څادر تر سترګو شو انګړ ته ووتم ښځې په ژړا سر وې له کوره ووتم د جومات په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور مې منډه کړه تر پلارجان پورې ورسېدم د پلار له مخ نه مې کڅوړه لرې کړه

پلارجان،پلارجان نارې مې پرې وکړې خو غږ يې نه راته کاوه

ملا د جنازې لمونځ ورکړ خلکو مې پلارجان راواخيست او امبولانس موټر ته يې وخېژوه

زه يې هم ترخنګ کېناستم په لاره کې مې فقط مړې،مړې اوښکې د پلارجان په مخ توېولې هديره راورسېده خلکو مې پلارجان واخيست د کيندل شوي قبر خواته يې وېوړ.

زه هم ورښکته شوم خو خلکو د قبر خواته نه پرېښودلم هر چا مې مخه نيوله بوازې مې ژړا له وسه پوره وه پلارجان يې په قبر کې ښکته کړ خلکو يې په سر خاورې ورواړولې ملا دعا وکړه خلک روان شول خو زه تر ماښامه د پلار جان د قبر ترخنګ ناست ووم دا نارې مې وهلې پلاره ته نه يې مړ دا هر څه دروغ دي پلاره! پلاره! پلاررر......

ماښام کور ته راغلم په کوټه کې د ګاونډ ښځې ناستې وې او زما مور ته يې د ډاډ خبرې کولې زه هم د کور بلې کوټې ته ننوتم د هندارې مخ ته ودرېدم سترګې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډيرې ژړا له امله د د انګار په شان ښکاريدي له ځان سره په خبرو بوښت شوم خبرې مې د ژړا د پيل سره بندې شوې د ژړا غږ ښځو واورېد ، ور خلاص شو ومې کتل ترور مې وه راغله په ټکرې يې زما اوښکې وچې کړې او د مخکې وختونو کيسې يې راته شروع کړې خو زه همغسې په سلګو سر ووم ژړا مې نه ودرېده

ترور مې هم پودم زما په ليدو ژړا شروع کړه د ترور ليدلو مې د ژړا غږ نور هم لوړ کړ د بلې کوټې نه د ګاونډ ښځې راغلې او زموږ د ژړا د ختمولو هڅې يې کولې خو موږ دواړو همغسې په ژړا سر وو شيبې وروسته په کوټه داسې وير شروع شو چې د هر چا له سترګو به د اوښکو ځپې راروانې وې يودم کوټې ته پوه ښځه راننوته غږ يې کړ

ژر راشئ د ياسين مور بې هوښه شوه د ښځو نه مخکې مې منډه کړل په مور مې سترګې ولږېدې غږونه مې پرې کول خو ځواب يې نه راکوه

ماما مې راغی زما مور يې موټر ته پورته کړه روغتون ته يې بوتوه زه هم موټر ته پورته شوم خو ماما مې له موټر څخه راښکته کړم هغوئ لاړل روغتون ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دروازې مخې ته ناست ووم ژړل مې یودم مې چا په سر لاس راکېښود پورته مې وکتل فرهاد وو غاړه یې راکړه راته ویې ویل

مشره زه یم درسره ژاړه مه دا ژوند دی

خو د فرهاد خبرو راباندې هیڅ اثر ونه کړ هغه هم راسره ژړا شروع کړه

د فرهاد پلار مې خنګ ته راغی بشکل یې کړم ډاډ یې راکړ فرهاد ته یې وویل

زویه ته له یاسین سره نن شپه همدلته پاتې شه هغه لاړ او فرهاد مې په خنګ کې ناست وو کور ته ننوتو فرهاد کیسې راواخیستې لږ ، لږ مې فکر ورسره بدل شو

شپه اخري برخې ته رسیدلې وه زه او فرهاد همداسې ویښ ناست وو د موټر غږ مې غوږو ته راغی

د باندې ووتم ومې کتل ماما مې وو د مور پوښتنه مې ترې وکړه ځواب یې رانکړ په بیړه کور ته ننوته

زه هم ورپسې ورننوتم بیا مې ترې وپوښتل مور مې څنګه ده؟

-بښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماما مې ډېر مصروف ښکارېده په موبایل کې یې اړیکې نیولې خو له مانه لرې ولاړ وو غږ یې نه راته څو شیبې وروسته موټر ته پورته شو ما هم ورمنډه کړه

غوښتل مې چې روغتون تـه ورسره لاړ شم خو ویـې ویل چې مه ځه لږ وروسته موږ بیرته راځو مور دې هم راولم کور ته ننوتم له فرهاد سره کیناستم فرهاد وپوښتل

څه یې ویل مور دې څنګه وه ؟

- ماما مې ویل چې اوس ښه ده شکر

د سهار اذان وشو د لمانځه نه وروسته د کلي سپین ږیري د ملا سره ګډ راغلل ما هم د حجرې ور

ورته خلاص کړ د ناستې وروسته یې د جنازې خبرې شروع کړه چا ویل لس بجې ښه وخت دی

چا ویل د غرمې لمانځه نه وروسته بـه یې جنـازه وکړو خو زه نه پوهېدم چې څوک یادوي ؟ څوک مړه شوي؟ د چا جنازه کوي؟

له ملا صاحب نـه مې پوښتنه وکړه ملا صاحب څوک مړه شوي ؟

خبره یې راپرې کړه

ویې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورشه یاسینه ګیلاس کې اوبه راوړه درملو پسې یې ځکم

لاړم اوبه مې راوړې

خو د ملا صاحب له جېب څخه ګولۍ نه راوتلې اوبه همالته ایښې وې زړه مې طاقت نه کولو له بل سپین ږیري مې پوښتنه وکړه

کاکا تاسې د چا د جنازې په اړه غږیدلۍ؟

-ځوانه د جومات نه هغه غاړې ته په بو کور کې مړی شوی د هغه په اړه غږیدو.

په فکر کې مې خبره راپیدا شوه چې دوئ نو بیا دلته څنګه راغلل خو د هغه مړي کور ته به ورغلي وو کنه،

له څه ځنډ وروسته مې تشویش له منځه لاړ ومې ویل کیدی شي د غمشریکي لپاره نن هم راغلي وي د لمر سترګه رابښکاره شوه خو بو ځل بیا یې له ځان سره

د زیري پر ځای خواشینوونکی خبر راوړ موټر ودرېد د موټر د ودرېدو سره سم په کور کې یو ځل بیا د ویر غږ پورته شو

له حجرې نه ووتم په ترور مې سترګې ولږیدې دیوال ته یې ډېره لګولې وه په مخ یې د اوښکو څپې راروانې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې ومې پوښتل تروريې ولې ژاړې په مور خو بـه مـې څه نه وي شوي؟

-نه ياسينه زويه پرون نه هغه بل پرون دا وخت چې زه راغلې ووم ستا پلار ژوندی ؤ نو ځکه راته ژړا راغله

د ترور خبرو او د هغې ژړا په ما هم بده اغېزه وکړه په ځمکه ولوېدم په ځان نـه ووم ستركې مـې خلاصـې كړې پـه روغتون كـې ووم چې ومـې كتل تـرور مـې سـر تـه ولاړه ده ترې ومې پوښتل مور مې چيرته ده ؟

- زويـه هغـه لږ ناروغـه وه نـو دا درې شپې زه دلتـه درسره وم

-ښه د مور حالت خو به مې ښه وو اوس ؟

-هو اوس ښه ده اندېښنه مه کوه

ماما مې راغی له روغتون نه د كور په لور روان شوو كلـه چې كور تـه ننوتو نو پـه كور كـې د ګاونډ او د خپلوانو ښځې ښكارېدې خو په مورجانې مې ستركې نـه لږېدې

اندېښنه كـې شـوم چې دا مـور مـې چيرتـه ده بيا مـې وپوښتل تروريې مور مې چيرتـه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

-هغه دې ماما کلي ته بوتوه وپل يې چې لږ به يې فکر بدل شي

ددې خبرې په اوريدو مې زړه خواشينی شو ومې غوښتل د پلار ته لاړ شم د هديرې په لور روان شوم په لاره روان ووم او مړې ، مړې اوښکې مې له سترګو تويولې

دې خبرې زورولم چې زه مې مور يوازې پرېښودم او هغه کلي ته لاړه په سوچو او فکرونه کې ووم په لاره باندې هيڅ پوی نشوم چې مخ ته مې وکتل هديرې ته لږ لار پاتې وه هديرې ته ورسيدم د پلار د قبر ترخنګ کېناستم داسې غږونه مې پرې وکړل پلارجانه تانه هم يوازې پرېښودم مور مې هم رانه کلي ته لاړه

اوس به مې زه د پلار او مور مينه په چا ماتوم ؟

بار ،بار مې دا خبره تکرارولـه خو دويم غږ مې غوږو ته نه راتله يوازې له ما سره ژړا مله وه سر مې پورته کړ بنې اړخ ته مې وکتل سترګې مې په نوي قبر باندې ولږېدې پاځېدم د نوي جوړ شوي قبر خواته ورغلم چې ومې کتل

د قبر په يوې خوا د کاشۍ په ډبرې ليکل شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فلانۍ د فلاني لور د فلاني میرمن او د یاسین مور چې د یاد کال په یاده نیټه په حق ورسیده انالله وانااليه راجعون)

د لیک د لوستلو وروسته مې په هدیره کې دا ناري شروع کړي

مورې ! پلاره ! زه مو چاته پرېښودم؟

مورې ! پلاره ! زه مو چاته پرېښودم؟

پاڅیدم د مور او پلار د قبرونو په منځ کې کیناستم یو ځل مې د مور او بل ځل مې د پلار نامه په ژړېدلي حالت اخیسته خو د مور او پلار له قبرونو کوم غږ نه راوته

هغه مور چې زه به یې لږ خفګان ته هم نه پرېښودلم په هغه ورځ یې ماته هیڅ د داډ خبره ونکړه سر مې ښکته کړ یو ځل مې د مور د قبر خاوره ښکل کړه او بیا مې د پلار او په ژړېدلي حالت مې کور ته حرکت وکړ د څو قدمونه اخیستلو وروسته به ودرېدم او یو ځل به مې شاته وکتل او سلګۍ به مې وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام اذانونه کېدل چې کورته ورسېدم د پلار کوټې ته ننوتم په هغه کوټه کې یوازې د مور او پلار

یادونه ښکارېدل خو په خپله نه ول هغه ځای چې تل به مې له مور سره په خبرو کولو په کې بوخت ووم په هغه ورځ مې په هغه ځای کې د خبرو په ځای ژړا کوله ساعت تېر شو کوټې ته مې ترور راننوته په لاسو کې یې دسترخوان او د خواړو کاسه وه دسترخوان یې زما مخې ته ښور کړ راغله ترخنګ مې کېناسته خبرې یې داسې پیل کړې

دوډۍ وخوره یاسینه زویه!

خفه کېږه مه سر له سبا به له ما سره ژوند کوې زه دې هم د مور په شان یم شپه تېره شوه سهار شو د کور سامانونه مو راټول کړل ماما مې یو مازدا ډوله موټر رادربس کړ د کور سامانونه یې ورپورته کړل کله چې د کور سامانونه خلاص شول نو د مور کوټې ته ننوتم کوټې کې راته د مور او پلار خبرې رایادې شوې د ماما غږ مې غوږو ته راغی وېل یې

چې یاسینه راځه چې ځو سامان خلاص شو دروازه بندوم ، د کوټې نه په ژړا ووتم له دهلېز نه مې یو ځل خپلې د خوب کوټې ته سر ورښکاره کړ راؤوتم د کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه مې بنده کړه کیلي مې د کور خاوند ته ورکړه له ګاونډیانو مې مخه ښه واخیسته لاړو د ترور کور ته ورسېدو که څه هم ترور مې په هغه ښوونځي کې چې زه ووم ښوونکې وه خو بیا هم له اقتصادي ستونزو سره مخ ول او بو غریبانه کور یې په کرایه نیولی ؤ سامان مو ښکته کړ ترور مې یوه کوټه زما لپاره فرش کړه راته یې ووېل

یاسینه! دې کوټې کې نور خپل درس وایه او خوب کوه شپه راغله ډوډی مې وخوړه لاړم هغه کوټې ته چې ترور مې راته ویلي وو چې دلته نور درس وایه او خوب کوه خو کله چې ننوتم د درس او خوب په ځای مې په هغه ځای کې ژړا شروع کړه تر سهاره مې خوب ونه کړ د مور او پلار یاد دردولم او په ژړا سر ووم شپه تېره شوه سهار مې ترور رانه وپوښتل

خوب دې وکړ یاسینه؟ ساړه خو به دې نه وي شوي ؟

-هو خوب مې وکړ نه ساړه مې نه دي شوي

د ژمي شپه ورځې وې تیرېدې خو له غمونو ډکې ورځې وې د پلار د وفات مې جمعه او د مور د وفات مې اته ورځې تېرې شوي د ترور مېره مې ماښام له ځان سره ښه ډېره سودا راوړه له ترور نه مې وپوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دومره سودا د څه لپاره ؟

-یاسینه سبا یو کوچنی ختم کوم ستا پلار او مور پسې

د ترور په دې کار مې ځان یوازې احساس نه کړ خوښ شوم سهار وختې د ګاونډ ښځې کور ته راغلې او له ترور سره مې په پخلنځي کې بوختې شوې لږ وروسته مې ماما هم راغی راغږ یې کړ

یاسینه! د کوټې ور خلاص کړه او ښځو ته ووایه چې انګړ ته راونوځي قاري صاحبان راغلل

لاړم د کوټې ور مې خلاص کړ ترور ته مې غږ ور وکړ خو له غږ وروسته مې ځنګ ته د ترور په ځای یوه جینۍ راغله چې ډیره ښکلې وه د تاثیر لاندې راغلم په لړزیدلي حالت مې ورته وویل

د باندې راونوځئ قاري صاحبان راغلل لاړم د باندې قاري صاحبانو ته مې ښه راغلاست وواېه ننوتل کوټې ته سیپارې یې په هر نفر وویشلې ما هم یوه سیپاره راواخیسته تلاوت مې شروع کړ سیپاره مې نیمایي ته

لا نه وه رسولې د کوټې ور وټکېده ماما مې غږ کړ

ورشه یاسینه!

له کوټې ووتم چې ومې کتل ترور مې وه راته یې وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه ډوډۍ خو تیاره ده څه وکړو راوړو یې؟

-نه لا تراوسه د ځینو سیپارې نیمایي پاتې دي

-ښه چې کله مو ډوډۍ ورله ته دلته ودرېږه تر دې ځایه یې فاطمه راوړي سمه ده؟

-سمه ده ترورې

ترور مې لاړه خو زه څو شېبې هلته ودرېدم په فکر کې ډوب شوم دا فاطمه څوک ده ؟

دا نوم مې نوی واورېد زموږ په خپلوانو کې د فاطمې په نامه څوک نـه وه لاړم کوټې تـه ننوتم سیپاره مـې راواخیسته تلاوت مې شروع کړ څو شیبې وروسته ملا صاحب غږ وکړ یاسینه څومره پاتې ده ؟

-درې رکوع مولوي صاحب

-ښـه دلتـه یې راوړه چې زه یـې ولولم تـه لاړ شـه لړه مالګه او بوره د دم کولو لپاره راوړه

ددې خبرې وروسته مې ماما تـه ور وکتل غوصـه ښکارېده پوی شوم چې ماتـه غوصـه دی چې ولـې مې لاتراوسه مالګه او بوره د دم لپاره نـه دي راوړي ووتم ترور ته مې ورغږ کړ

ترور مې راغله ویې پوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیپارې خلاصې شوې؟ ډوډۍ راوړو؟

-نه مالګه راکړه د دم کولو لپاره

-وای ربښتیا هغه خو زما له یاده وتلې وه

لاړه د مالګې ،بورې او له چاکلیټو ډک قاب یې راوړ را یې کړ او ورته ومې ویل تروري ډوډۍ هم نوره چمتو کړئ او زه به دلته ولاړ یم تر دې ځایه یې راوړئ

- ښه سمه ده

لاړم کوټې ته ننوتم قاب مې د ملا صاحب مخې ته کېښود څو شیبې وروسته یې ختمانه شروع کړه له ختمانې وروسته مې قاب په ټولو وګرځاوه ماما مې راغږ کړ

ورشه یاسینه د سترخوان شیان راوړه زه دلته یم لاړم غږ مې وکړ تروري ډوډۍ را اخلئ

له غږ وروسته مې بیا ترڅنګ همغه مخکینۍ جینۍ راغله او دسترخوان یې راته راکړ ما مې هم ماما ته ورکړ او په کوټه کې یې ښور کړ وروسته مې د هغې له لاسو نه نور قابونه راواخیستل خو په وروستي ځل مې چې کله ترې پطنوس اخیسته پطنوس مې له لاسه ولوېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

او خواره په ځمکه تیت او پرک شول هغې هم راته د ملنډې په شکل ووېل

کوچنی خو نه یې غټ سړی یې!!!!!

هغه لاړه او نور قابونه یې له خوړو ډک کړل نور توکي خلاص شول زه هم لاړم د ماما ترڅنګ مې کېناستم خوراک مې شروع کړ په کوټه کې ناستو کسانو په خپلو منځو کې خبرې اترې کولې او زه له دې خبرې سره

سر وم

کوچنی خو نه یې غټ سړی یې....

ټولو ډوډۍ وخوړه دعا مو وکړه ماما مې قاري صاحبان تر دروازې بدرګه کړل او راننوت زما ترڅنګ کېناست ټوکې یې راسره شروع کړې

یاسینه ډېر شرم دی د جینۍ مخکې درنه پطنوس ولوېد

اوس به په تا فاطمې بنې کیسې شروع کړې وي

ماما مې د فکر بدلولو لپاره داسې کیسې کولې خو زه په خپلې خیالي نړۍ کې ډوب ووم

ټوله ورځ مې د فاطمې له نامې سره تېره کړه شپه مې هم په همدې ډول وه خوب کې هم له هغې سره په چکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللی ووم خو کله چې له خوبه راپاڅېدم چار چاپېره مې تش دېوالونه تر سترګو کېدل

د سهار چای مې څکلو چې موبایل ته مې زنګ راغی ومې کاته فرهاد وو او رانه یې وغوښتل چې د باندې ورشم چای مې وڅکه لاړم د کوڅې سر کې فرهاد ولاړ وو ورغلم روغبړ مو سره وکړ فرهاد راته ووېل

څه چې ځو

ترې ومې پوښتل چېرته ځو؟

-ځو د بازار لور ته

روان شوو په لاره کې فرهاد راپاده کړه

یاسینه دې نږدې ورځو کې ښوونځی هم پیلیږي د ښوونځي لپاره دې جامې اخیستې ؟

- نه لاتراوسه مې نه دي اخیستې خو اخلم یې

-ښه یاسینه! ما هم نه دي اخیستې دواړه به یې واخلو

په خبرو خبرو بازار ته ورسېدو فرهاد یو دوکان ته ننوته چې له قسما قسمه پطلونونو او یخنقاقونو ډک وو زه هم ورننوتم یو پطلون ته یې لاس ونیو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويې پوښتل

یاسینه هغه ښه نه دی؟

- نه پوهیږم خپل زوق ته دې ګوره

- څه بو ځان ته خو یې نه اخلم دوه دانې اخلم یو ستا لپاره یو د ځان لپاره

- نه زه یې بله ورځ اخلم

فرهاد رنګارنګ پطلونونه راواخیستل ماته یې یو راکړ ويې ويل

یاسینه دا ماته ښه ښکاري

- هو

هغه په دوکاندارغږ وکړ کاکا دې رنګ کې دوه دانې راواخله

سودا مو واخیسته له دوکان نه راؤوتلو په بازار کې مو د ښوونځي نور توکي هم واخیستل فرهاد وویل

راځه یاسینه څه وخورو زه خو وږی شوم

پوهوټل ته ننوتو خوراک مو وکړ فرهاد هم داسې پیسې مصرفولې لکه په هوټل کې چې په نڅاګر خوک روپۍ شیندي خو زما یې دا عادت خوښ نه وو د بازار نه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور په لور روان شوو تقریباً دوه بجې کور ته ورسیدم ننوتم د ترور کوټې ته چې ومې کتل د ترور ترڅنګ مې یوه جینۍ ناسته ده چې په لاس کې یې قلم او مخې ته یې کتابچه پرته ده ببرته ووتم ترور مې راپسې غږ وکړ یاسینه! خپلې کوټې ته لاړ شه زه هم درځم ترور مې راغله زما په لاس کې یې خالته ولیده پوښتنه یې وکړه

دا خالته کې څه دي؟

- د ښوونځي جامې دي ملګري مې راته واخیستې

- ښه الله دې خوشحاله کړي ته صبر زه درته ډوډۍ راوړم

- نه ترور ډوډۍ مو په بازار کې وخوړه

-ښه ته دې لمونځ وکړه او ویده شه زه فاطمې ته لږ درس ښایم

-سمه ده

د ترور د تلو وروسته مې بیا په فکر کې د فاطمې نامې ځای ونیو پاځېدم لمونځ مې وکړ د لمانځه وروسته مې د ترور او د فاطمې خبرې تر غوږ شوې د ورسی خواته لاړم پرده مې لږ کش کړه او پټ ، پټ مې د انګړ لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کتل څو شیبې وروسته مې فاطمه د سترګو ښکار شوه د فاطمې په لیدو مې په زړه کې د مینې څړیکه وشوه

فکر کې مې دې خبرې ځای ونیو

یاسینه لکه چې دې جینۍ دې زړه پټ کړ

له څو شیبو وروسته مې وویل

نه یاسینه پام دومره ژر به په چا زړه نه بایلې

ورځ تېره شو د لمر سترګه هم دنګو غرونو پټه کړه په اسمان کې د ستورو ځلا راښکاره شوه

له ډوډۍ خوړلو وروسته خپلې د خوب کوټې ته لاړم د خوب په ځای کې څملاستم او د فاطمې له یادونو سره په خبرو بوخت شوم د سبا لیدلو لپاره راباندې شپه دومره اوږده شوه چې فکر مې کاوه ما وېل کې نن د یلدا شپه ده

په ځای کې ښې او چپ اړخ ته اوښتم خو خوب نه راتله وروسته له ډېرو سوچونو په ځان نه ووم پوی ویده شوی وم له خوبه چې کله راپاڅېدم نو خوش ښکارېدم هغه ځکه چې نور د فاطمې لیدلو ته بوازې څو ساعته وخت پاتې وو سهار چای مې وڅکه د باندې وتلو هوډ مې وکړ له وتلو نه مخکې مې ترور راباندې غږ وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه راشه او دا قابونه د فاطمې دوئ کره وېسه د ختم په ورځ مې راوړې وو

ورغلم قابونه مې راواخیستل د باندې روان شوم ډار او خوښي مې دواړه په زړه کې ول خوښ په دې ووم چې کېدی شي د هغې دیدن وکړم ډارېدم ځکه چې کومه غلتي رانه ونشي د هغې بلې ورځې په شان

د فاطمې دوئ کور ته ورسېدم دروازه مې وټکوله

په لومړي ځل ځوک راونه وتل بیا مې دروازه وټکوله د څو شیبو وروسته غږ وشو ځوک یئ؟

غږ دومره خوږ راباندې ولږېد چې خوږوالي يې رانه د زه یم کلمه هیره کړه

غږ مې وکړ زه یم یاسین

دروازه خلاصه شوه چې ومې کتل فاطمه وه د خبرو کولو پرته مې قابونه ورته وسپارل او روان شوم په لاره کې مې دا خبره ذهن ته راغله چې هغې ولې دروازه خلاصه کړه په داسې حال کې چا ما نوم هم ورته واخیست چې یاسین یم

فکر مې کولو چې کېدی شي په دې کې هم څه خبره وي خو زه خبر وروسته به معلومه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرمي ډوډۍ وروسته جومات تـه لاړم کلـه چې بېرتـه راوګرځېدم ګورم چې فاطمه په کوځه کې راروانه ده لږ. وروسته زه د ترور کور ته نږدې شوم هغه هم تر ما لږ. لرې وه د کور دروازه مې وټکوله تـرور مـې غږ وکړ څوک يئ؟

-ياسين يم

-صبر درغلم

شاته مې وکتل فاطمه هم ولاړه وه او ددې پـه انتظـار وه چې زه نه ننوځم ترور مې دروازه خلاصه کړه کـور تـه ننوتم څو شېبې وروسته فاطمه هم راننوته تـرور مـې پـه لوړ غږ ووېل څنګه داسې د مئينانو غوندې دواړه يو ځاى راغلئ

وشرمېدم ژر خپلې کوټې ته ننوتم ساعت تېر شو د تېرې ورځې په شان مې بېا د ورسۍ له يو کونج نه پرده کش کړه او پټ ، پټ مې د فاطمې لور ته کتل په دې وخت کې مې يو ځل د ترور سترګې راباندې ولږېدې موسکۍ شوه ژر مې پرده کش کړه او پـه توشکه کېناستم ووتم مازديګر مې د باندې تېر کړ د ماښام چې کلـه کـور تـه راغلم نو د ترور نه مې په بېلا بېلو بهانو ځان خلاصوه د ماسختن ډوډۍ مو خوړله يودم مې ترور خبره وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرېيه ! خبر يې ؟

-نه د څه شي نه؟

-ياسين مئين شوی

-ښه ځکه دا څو ورځې داسې غلی ، غلی ګرځي

خبره مې ورپرې کړه نه داسې کومه خبره نه ده په مور او پلار پسې خفه يم ځکه غلی يم

لاړم د خوب کوټې ته او د ترور د خبرو دلاسه راته بيا خوب نه راتله

څو ورځې تېرې شوې خو فاطمه مې ونه ليده غوښتل مې چې د ترور شک مې ورک کړم د غرمې ډوډۍ وروسته به د باندې وتم باندې ولاړ ووم فرهاد مې تر سترګو شو غږ مې پرې وکړ

راغـــی روغبـــړ وروســـته يـــې راتـــه وويـــل مشره سبا د نوي کال ورځ ده چېرته چکر ته نه ځو؟

- نـــه فرهـــاده د نـــوروز ورځ لمانځـــل حـــرام دي

- هاهـــا مـــلا صـــاحب پـــوهېږم ټوکـــه مـــې وکـــړه

يو ساعت مې له فرهاد سره تېر کړ خدای پاماني مې ترې واخيسته کور ته لاړم کور ته په ننوتو مې ترور

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغـــږ كــېږ
مئينـــــــــــــــــــه چېرتـــــــــــــــــــه تللـــــــــــــــــــى وي؟
د مئين كلمې په اورېدو خواشينى شوم له لږ ځنډ وروسته
مــــــــــــــــــــې ځـــــــــــــــــــــواب وركــــــــــــــــــــــړ
تــــــــــرورې لـــــــــــه ټولګيـــــــــــوال ســـــــــــره ووم
- ښــه دا ځــو ورځــې دې د يــو چــا ديــدن هيــر كــړى
هاهاهـــا...
ترور سره مې بله خبره ونه كړه لاړم كوټې ته ننوتم او
پــه دې خواشــنى ووم چــې تــرور مــې ولــې رابانــدې خبــره
شــــــــــوه هغـــــــــه بـــــــــه اوس تـــــــــول خبـــــــــر كـــــــــړي
ماښام مې هم په هغه كوټه كې تېر كړ ماسختن مې ترور
راغلـــه
لــه راتلــو ســره ســم يــې پــه خنديــدلي لهجــه وويــل
مئينــه ځانتــه ، ځانتــه مــه كېنــه ســوچونه بــه دربانــدې بــده
اغيـــــــــــــــــــــــــــــــــــزه وكـــــــــــــــــــــــــــــــــــړي
خبــره مــې ورپــرې كــړه پــه حالــت كــې مــې لــږ بــدلون
راووســــــــــــــــــــــت ومــــــــــــــــــــــــې ويــــــــــــــــــــــل
تروري دا تاسې څنګه خبرې كوئ؟ ټوكې خو داسې نه
وي
- هاهاهـــا ټوكـــه نـــه كـــوم راځـــه ډوډۍ تيـــاره ده
- تــرورې مــوړ يــم خــواړه مــې زړه تــه نــه كيــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاها یاسینه ستا د حالت د بدلون لپاره مې داسې خبرې کولې
ددې خبرې په اورېدو خوښ شوم او لاړم بلې خونې ته او ترور مې ډوډۍ راوړه له لمونځ کولو وروسته د خوب ځای کې څملاستم خو د فاطمې نه لیدلو مې له سترګو څخه لړ، لړ د خوب څپې لرې کولې او په دې لټه کې ووم چې کله به یې وینم په ځان نه ووم ویده شوی ووم خو د لیدلو ارمان مې په خوب کې پوره شو
د روانې ویالې ترڅنګ دواړه ناست یو بو ځل هغه په لپه کې اوبه راواخلې او پر ما یې راوشیندې او یو ځل زه یو بل ته د مینې په خبرو بوخت وو له څه وخت خبرو وروسته مې ورته ووېل ته مې د وجود ساه یې ویې خندل چوپه شوه
ویې وېل ته مې
غږ راباندې وشو او د " ته مې " کلمو وروسته مې څه وانورېدل چې فاطمې راته څه وېل ترور مې هغه خوب له منځه یوور کوم خوب چې زما لپاره حقیقت وو له ځان نه مې کمپله لرې کړه ولې همداسې په ځای کې کیناستم چې هغې به راته څه وېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ته مې ، ته مې کلمه مې بیا،بیا په ذهن کې ګرځېدې
ولې نه پوهېدم چې دا جمله څنګه پوره کړم داسې یې
وېل؟
ته مې هم د وجود ساه یې؟
ته مې د ژوند بقا یې ؟
ته مې...........؟
ددې جملې د پوره کولو په فکر کې ووم ترور مې راغږ
کړ پاڅیږه لمونځ قضا کیږي څه سوچونه وهې؟
پاڅېدم اودس او لمونځ مې وکړ د لمانځه وروسته مې
هغه خوب بیا راتازه کړ غلې د ترور ترخنګ ناست ووم
ولې په خیال کې مې د فاطمې سره د وېالې ترخنګ په
خبرو بوخت ووم
ترور مې یو ځل بیا له خیالي نړۍ څخه راوویستم
یاسینه ته هم پنځلس کلن شوې
- تروري زما د پیداینښت نیټه مو لیکلې ؟
- نه اوه کلن وې چې ښوونځی دې شروع کړ او درې
ورځې بعد دې نهم ټولګی پیلیږي
- هاهاها ښه اټکلي حساب دی؟
- هو
ورځ تېره شوه بیا هم د فاطمې د دیدن تږی پاتې شوم د
سبا په انتظار ووم سبا هم همداسې وشول په دریمه ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم
د نوي کال په پنځمه ورځ له ترور سره ګډ ښوونځي ته روان شوم ښوونځي ته په ننوتو مې له ټولګیوالو سره روغبـــړ وکـــړ فرهـــاد وپوښـــتل دا دې تـــرور وه ؟
- هـــو
ننوتو ټولګي ته څه ناڅه ټولګیوال مو راغلي ول څه ناسوب ول ساعتونو خالي وو نو فرهاد هم دا ساعتونو په دې موضــــــــــــــوع ډک کـــــــــــــــــړل
مشره چې په کورسونو کې مو ځانونه دا خل وی ښه به وه چې دا ریاضـي او کیمیـا او داسـې نـور مضـامین لـه اوسـنه د کـانکور ازمـوینې لپـاره زده کـړو ښـه بـه وي
- فرهاده زه خو مې له ترور سره ریاضي شروع کوم
هســـې هـــم هغـــه د ریاضـــي ښـــوونکې ده
- څــــووم ټــــولګي تــــه درس ورکــــوي
- یوولســـــــــم او دولســـــــــم ټـــــولګي تـــــه
- ښــه
لـــه دې خبـــرو وروســـته یـــې بیـــا راپـــاده کـــړه
مشـــره لـــه کـــوم پـــوهنځي ســـره مینـــه لـــري؟
- لا تراوســـــه مـــــې پریکـــــړه نـــــه ده کـــــړې
- نـــه لـــه اوس نـــه هـــدف وټاکـــه بریـــالی کیـــږې
- نـــه کیـــدی شـــي کـــانکور ازموینـــه ورنـــه کـــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاهــــا نـــو بېـــا ښـــوونځی تـــه ځلـــه راځـــې؟ ددې پوښتنې ځـواب مـې ورنـه کـړ تـرې ومـې پوښـتل فرهـاده تـه څـه غـواړې پـه راتلـوونکي کـې شـې؟
- یاسینه زه غواړم ډاکټر شم او لـه طب سره ډېره مینه لـــرم
- هاهاهـا افرین تـه ډاکټـر شـه زمـا بـه هـم درملنـه کـوې
- هاها خدای دې تا نه ناروغه کوې مشره عجیبـه خبرې کـــــــــــــــــــــــــــــــــــــوې

په شپږو ساعتونو کې مو یـوازې دوه ساعته ډک ول او درس مـــــــــــــــــــــو ولوســـــــــــــــــــــــت رخصت شو او لـه ترور سره مې د کور پـه لـور روان شوم کورته په رسېدو مې د ښوونځي جامې وویستې او ډوډۍ مې وخوړه څه ځنډ وروسته د کور دروازه وټکېده ترور مې راغږ کړ

ورشـــــــــــه یاســـــــــــینه! وګـــــــــــوره څـــــــــــوک دي لاړم دروازه مـې لـه غـږ کولـو پرتـه خلاصـه کـړه او د دروازې په خلاصیدو مې هغه ارمان چې لـه څو ورځـو ورته انتظار ووم پوره شو فاطمه وه زه له شرمه د باندې ووتم هغه کور ته ننوته زه هم بېرته کور ته دننه نـه شـوم فیسبوک مې خلاص کړ په فیسبوک کې مې یو غزل تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســــترګو شـــو چـــې مطلـــــع يـــې داســـــې وه

«ستـا پـه ليـدو رابانـدې بـل شـان خوشـحالي راغللـه»
«حس تـه مـې ستا وجـود نـه ښـکلې خوشـبويي راغللـه»

غزل مې کاپي کړ او پـه موبايل کـې مـې لـه ځـان سره
وساته ماسختن له ډوډی وروسته لاړم خپلې کوټې تـه او
موبايل کې مې هغه غزل راوسته او په لوړ غږ مې د ياد
غــــزل پـــــه تـــــرنم پيـــــل وکـــــــړ

ســتا پــه ليــدو رابانــدې بــل شــان خوشــحالي راغللــه
حــس تــه مــې ســتا وجــود نــه ښــکلې خوشــبويي راغللــه
ســــتا پـــــه ليـــــدو ، ســــتا پـــــه ليـــــدو......

په ترنم بوخت ووم يودم د کوټې ور خلاص شو د ور په
خلاصـېدو مـې تـرنم بـس کـړ ومـې کتـل تـرور مـې وه
ويـــــــــې خنــــــــــدل او ويـــــــې وېـــــــل
ياسينه ولې دې ترنم بس کړ شروع کړه خوند يې راکړ
هلـــــــــــــــــــــــه ژر کـــــــــــــــــــــــوه
ځــــــــــــــواب مــــــــــــــې ورکــــــــــــــړ
تـــروري پـــه موبايـــل کـــې مـــې راډيـــو چالانـــه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاهاها دروغجنه ترور دې په دې خبرو نشې غولولی
هیڅ ځواب راسره نه وه سر مې ښکته نیولی ؤ او د
ګوتو تقونه مې ویستل
په موبایل کې مې زنګ چالان کړ په دروغو مې غوږ
ته کړ خبرې مې شروع کړې
سلام فرهاده ځنګه یې ؟
ښه د پښتو کتاب دې ښایې ؟ هو هغه له ماسره پاتې
شوی ښه دړ ووتم
موبایل مې جیب ته کړ ترور مې راته ووېل چېرته ځې
په دې شپې کې ؟
- تروري د باندې مې تولګیوال ولاړ دی او پښتو کتاب
یې له ماسره پاتې
- خو سبا به یې ورکړې
- وېل یې چې نن شپې ته درس وایم
- ښه ژر راشې

له بکسې نه مې کتاب راوویست ترور مې راغږ کړ
ته راوړه دا کتاب
کتاب مې ورکړ او ویې وېل دا خو د علوم دیني کتاب
دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

- وای ترورې په عجله مې راواخیست ومې نه کوت

ژر مې د پښتو کتاب راوویست د باندې ووتم د دوکانونو خواته لاړم دوکانونه بند ول تقریباً نیم ساعت مې د باندې تېر کړ موبایل ته مې زنګ راغی ترور مې وه راته ویې ویـــــــل څـــــــه شـــــــوې ژر راځـــــــه
- دا ده دروازې ســـــــره یـــــــم تـــــــرورې په کوټه کې مې ځوک ونه موندل په فکر کې شوم که کتاب ځان سره وبسم ترور مې شکي کیږي کتاب مې د تیږو په منځ کې پټ کړ او کور ته ننوتم کور ته د ننوتو ســـــره ســـــم د خـــــوب كـــــوټې تـــــه لاړم په توشکه پرېوتم ګوشکۍ مې په غوږو کې کېښوې او د كـــرن خـــان هغـــه ســـندره چـــې وايـــي

زه يـــــــې پيـــــــدا كـــــــړم ارمـــــــاني
تـــــه يـــــې ارمـــــان پيـــــدا كـــــړې ....

چالانه کړه سندره مې خو،خو ځله واورېده په ځان نه ووم پوی ویده شوی ووم سهار چې راپاڅېدم لـه لمونځ کولو وروسته مې له بکسې نـه سپینه پاڼه راواخیسته په

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــانې کـــــــې مـــــــې ولیکـــــــل

" ته مې د وجود ساه يې بې له تا مې ژوند داسې دی لکه زه چې د خوښـی په نـوم څـه نـه پېژنم تـا سره مينـه لـرم مينـــې"

پاڼه مې په جيب کې کېښوده او ددې په تمـه ووم چـې ژر غرمه شي او ياد ليک مې ميني ته ورسوم ساعت تـه مـې وكتل د ښوونځي وخت ته نيم ساعت پاتې وو پاڅېدم د ښوونځي جامې مې په تن كړې هنداري تـه ودرېدم ددې پر ځای چې خپل ويښتان اصلاح كړم لـه ځان سره پـه شـــعر ويلـــو بوخـــت شـــوم او دا بېتونـــه مـــې ويـــل

نـــــن درتـــــــه د زړه خبـــــــره كړمـــــــه زه صـــبر تـــــه مغـــــروره راتـــــه څـــــه وايـــــې ؟

تـــــا كـــــه مـــــې د ليـــــک څـــــواب راوانســـــتو بيـــــا بـــــه راپســـــې دعـــــا پـــــه خولـــــه وايـــــې

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد بېتونه مې په خوله جاري وول يودم کوټې ته مې ترور رانوته او په غوصه يې وويل
څو بجې دي ها؟

څو ځله مې غږ وکړ هيڅ په خبره نه پوهېږې
- تروري پام مې نه دی شوی
- هاهاها خفه نشې راځه مئينان همداسې وي
- تروري دا تاسې وايئ هيڅ مو په مطلب نه پوهېږم
- ياسينه زه چې څو څه موده وروسته به پوی شې

د کور نه د ښوونځي لور ته روان شوو ترور مې څو ځلي خبرې راسره پيل کړې خو زه لکه ګونګ هلک ورسره روان ووم خبرې مې نه ورسره کولې له لږ ځنډ وروسته يې وويل
ياسينه! ترور دې دا خبرې ستا د فکر د بدلولو لپاره کوي
حېران شوم چې ترور مې څه غواړي ؟ ولې بيا ، بيا راته د مئين کلمه کاروي؟ آيا د هغې شک نه دی ورک شوی؟
د لارې په اوږدوالي پوی نشوم او دې پوښتنو ته مې ځوابونه پيدا کول
ومې کتل ښوونځی راورسېد ترور مې د ښوونځي اداري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ننوته او زه مې له ټولګيوالو سره په فاپل کې ودرېدم
له څو دقيقو وروسته د ښوونځي يو مشر ښوونکي غږ
وکړ يو څوک راشئ د قرآنکريم تلاوت وکړئ يو هلک
لاړ د قرآنکريم مبارک آيتونه يې تلاوت کړل وروسته
يوه ډله د ملي سرود لپاره لاړه د سرود له ختمېدو
وروسته ښوونکي غږ وکړ څوک غواړي چې شعر
ووايــي؟

په لومړي ځل مې ګوته پورته نه کړه په دويم ځل مې
ګوته پورته کړه او د فاپل مخې ته مې ددې بېتونو په
ويلــــــــــــــــــو پيــــــــــــــل وكــــــــــــــــړ

نــــــــن درتــــــــــه د زړه خبـــــــــره کړمـــــــــه زه
صـــــبر تــــــه مغــــــروره راتــــــه څــــــه وايـــــې ؟

تــــا کــــــه مــــــې د ليــــــک ځــــــواب راوانســــــتو
بيــــا بـــــه راپســـــې دعــــا پـــــه خولـــــه وايـــــې
....
....

د شعر له لوستلو وروسته څه نا څه زده کوونکو چک

(c) ketabton.com: The Digital Library

،چکې وکړې خو په بنوونکو کې چا تشويق نه کړم پوی شوم چې شعر مې د هېواد ،دين...... په اړه نه وو ځکه يې تشويق نه کړم

په وار د هر صنف زده کوونکو خپلو صنفونو ته حرکت وکړ او ننوتل ماته مې ترور راغږ کړ ياسينه دلته راشه ورغلم ترور مې غوصه بنکارېده پوهېدم چې د څه په اړه يې غوښتې يم راته يې ووېل ياسينه دا ځای دداسې شعر وېلو نه دی دا شعرونه بيا په کور کې د هغې بلې شپې په شان ترنم کوه پوی شوې ناهيلۍ روان شوم خپل صنف ته ، صنف ته په ننوتو فرهاده راغږ کړ

وه زما مئينه ياره افرين په دې شعر چې تا د فاېل مخې ته ولوست

د فرهاد ملنډو مې تندی نور هم تروش کړ او په ځوکۍ کې داسې کيناستم لکه ددوئ ټولو سره چې مې لومړی ورځ وي لږ. وروسته مو ټولګي ته نګرانه راننوته د حاضرۍ د اخيستلو وروسته يې راغږ کړ ياسينه د فاېل مخې ته دداسې شعرونو وېل بنه نه دي کوښښ کوه چې د هېواد،مور،...... په اړه شعر ووايې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســمه ده
د ښـوونکي نصـيحت تقريبـاً ډېـر دوام وکـړ زړه مـې غوښتل چې بې لـه اجازې لـه صنف نـه ووځم د باندې خــــو فکــــر تــــه مــــې دا خبـــره راغلــــه ياسينه وزغمـه پـه مينـه کـې ذلـت او دا هـر څـه شـته ....
دې خبرې مې لړه غوصه را سړه کړه پنځه ساعته تېر شول پواځې شپږم ساعت مو پاتې وو شپږم ساعت مو د علوم دينـې مضمون درلـوده ښوونکی راننوت لـه سلام وروسته يې ووېل زده کوونکو هغه زده کوونکی ستاسو ټولګيوال دی چې د فابل مخې تـه يې شعر ولوست؟؟؟ نږدې ټولګيوالو ته مې سر وخوځاوه چې ورته ونه وايئ خـو يـودم د صـنف لـه اخرې څـوکی نـه غـږ راغـی هـــــو ښـــــوونکيه! هغــــــه ياســـــين وو
- ياســــــــين کــــــــوم يـــــــــــو دی؟ پورتـــــه شــــوم او ومـــې وېـــل ښــــوونکيه زه يـم ښـــــوونکي هـــــم داســــې ځـــــواب راکـــــړ څه په وېاړ وايې چې زه يم شعر به هغسې وي کوم چې تا ولوسته؟ لږ شرم پـه کـار دی غـټ سړی يـې .... زما هم په فکر کې د قرآنکريم دا آيات ګرځېده راګرځېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

"اِنّ اللهَ مـــــــــــــــــع الصّـــــــــــــــــــبرِين "

هيڅ مې نه وېل غلی ووم او خپله غوصه مې په یاد آیت سرِوله څه ځنډ وروسته د رخصتۍ زنګ ووهل شو خوشحاله شوم له ترور سره مې کورته روان شوم په لاره کې ترور هم راته په نصیحت بوخته وه له لرِ مزل وروسته کور ته ورسېدو د ښوونځي جامې مې وويستې ډوډۍ مې وخوړه لمونځ مې وکړ له لمانځه وروسته مې داســــــــــــــــي دعـــــــــــــــــا وكـــــــــــــــــړه

"خدایه هغه داسي راباندې مئينه کړې لکه زه چې پرې مئين يم او يالله نن راته د زمري زړه راکړه چې ياد ليــک ...."

پورته شوم او ليک مې له جيب نه راوويسته څو ،څو ځلې مې ولوسته

ليک مې لوسته په دې وخت کې د کور دروازه خلاصه شوه له ورسی مې د پردې لرِه څنډه کش کړه چې ومې کتل فاطمه وه په ليدلو مې ليک له لاسه ولوېد او زړه مې درزا شروع کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېناستم لړ،لړ مې ځان سم کړ تشناب ته ننوتم مخ او لاس مې ووينځل په تشناب کې مې لړ ځنډ وکړ کله چې راووتم ګورم چې ترور مې په کوټه کې ولاړه ده او په لاسو کې يې سپينه پانه نيولي ده هنداري ته مې وکتل رنـــــګ مـــــي تــــک زيـــــړ اوښـــــتی وو ووتم له کوټې نه ترور مې راپسې راغږ کړ ياسينه مه خفه کېږه ترور به دې دا ارمان پوره کړي په کور کې تم نشوم ووتم د باندې مازديګر مې د باندې تېر کړ د لمر سترګه ورو ،ورو د غرونو ښکار کېدله زه هم په دې فکر کې ووم چې ماسختن ته به مې ترور ته ځه ځواب وايم؟

توره تېاره شوه د خلکو ګڼه ګونه هم کمه شوه د سپېږو غپاء مې تر غوږو شوه ما هم بنه وبلله چې کور ته لاړ شم کور ته زړه نا زړه ننوتم خپلې د خوب کوټې ته لاړم په توشکه پرېوتم وروسته مې ترور راغله

له مخ نه يې رانه روجايي پورته کړه او ويې ويل څنګه ويــــده يــــې ياســــينه؟ پــــاڅېږه ډوډۍ وخــــوره - تروري لږه تبه مې ده او خواړه مې زړه ته نه کېږي - تـــــــه صـــــــبر زه درمـــــــل راوړم ترور مې لاړه درمل يې راوړل درمل ددې په ځای چې خوله ته واچوم جېب ته مې واچول ترور مې راغږ کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبـه پسـي وخښنـه اوبـه مـې وڅښلې او يـاد تمثيل مـې پـه برېالی توګه ترسره کړ ترور مې لاړه له پخلنځي نـه يـې ميوه راوړه او زما مخې ته يې کېښودله ويې ويل

ياسينه دا وخوره او ويده شه زه دې د شپې احوال اخلم ســمه ده ؟

- نه ترورې د درملو خوړلو وروسته مې لږ،لږ تبه ختمه شـــوه

ترور مې لاړه او مـا تولـه شپه پـه ويښـه تېره کړه سـهار مـې سترګې داسـې ښـکارېدې لکـه چرس چې مـې وهلـې وي

څو،څو ځلې مې پـه ليـک کـې د فـاطمې لپـاره څـه وليکل خو د ليـک د ورکـولو چل نـه راتلـه ځـان مـې زړور بللو خو د هغې پـه مخکې دومره بـې زړه ووم چې د هغـې پـه ليدو بـه رانـه لاره ورکه شوه او ليـک بـه مې بېرتـه لـه ځـان سره کورته راوړ

کـال ووت خـو ليـک مـې هغـې تـه ونشـو رسـولی د ژمـې شـپې او ورځـې هـم رابانـدې د کـال پـه شـان تېرېـدلې د فاطمې دوئ کډه هم د يخنـۍ لـه املـه ننګرهـار تـه تللـې وه تولګـی هم رخصت وو لـه مـا سره تـش د هغـې يادونـه وو ل چې هر چېرته بـه يـې زه بدرګه کولم څو ورځـې تېرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي توره تیاره وه برښنا هم نه وه د کوټې د روښنايي
لپاره مو ډيوه روښانه وه سترګې مې په ډيوې لړ.بدلي
نيـــولي
او بيا ، بيا به مې د مسلميار دغه بيت له ځان سره لوسته

«زه د ډيـــــــوې لـــه غمــه ژاړم دا زمــا لـــه غمــه»
«هغـه پـه اور بانـدې سـوځيږي زه دا سـتا لـه غمـه»

ما لـه ځـان سـره دا بيت لوسته او تـرور مـې راغبږ کړ
افرين ياسينه کوشش وکړه همداسې په اذکارو دې ژبه
روږدې کــړې
د ترور ددې خبرې اوريدو وروسته خندا راغله خو ځان
مې کنټرول کړ او هغه راباندې پوی نشوه زنګ راغی
چې ومې کوت فرهاد وو
وېل مې که زما د حال د پوښتني لپاره يې زنګ کړی
خو داسې نه وه وېل يې چې سبا اطلاعنامې ورکوي
ښوونځي ته وختي راشه ډوډی مې وخوړه لمونځ نه
وروسته د خوب ځای کې پرېوتم غوښتل مې چې وختي
ويده شم چې سهار وختي پاڅيږم خوب نه راتله او د
فاطمې خيالاتو کې ډوب ووم څه ځند وروسته په ځان نه
ووم پوی شوی او ويده شوی وم سهار مې له فرهاد سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړیکه ونیوله هغه راغی روغبړ مو سره وکړ ویې پوښتل
مشره ترور دې نن ښوونځي ته نه ځي ؟
- نه هغې پارچې پرون وېشلې دي په زده کوونکو
- ښه سمه ده
ښوونځي ته ورسېدو اطلاعنامې مو راواخیستې د شیږم مقام نه دولسم مقام ته لویدلی ووم خو خواشینی نه ووم ځکه چې ما یاد کال ټول د فاطمې په خیالاتو کې تېر کړ کله چې کور ته ننوتم نو ترور مې راځخه اطلاعنامه وغوښته ومې نه غوښتل چې له پابلې مې ترور خبره شي ځواب مې ورکړ
تروري ښوونکي ته کار پیدا شو او ښوونځي ته رانغی
- هاها یاسینه خوشحاله شوم دروغو کې هم ښه مهارت لري
په خبرو کې یې راګیر کړم بلاخره مې له جیب څخه د پابلې پاڼه راوویستله ترور ته مې ونیوه ترور مې راته وویل مئینه زه دې له پابلې خبره یم د فاطمې له برکته د شیږم مقام نه دولسم مقام ته ولوېدې بدبخته هغې هم په تا زړه بایللی نو ته ولې د هغې په اړه دومره فکر کوې ؟
- ترورې څوک ښایئ؟
- ستا معشوقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نــــه تــــرورې داســــې کومــــه خبــــره نــــه ده

د ژمي شپې ورځې، د ښوونځي پاېلې او د فاطمې نه لیدلو مې حالت ډېر خراب کړی وو ورځ به مې په خوبونو او شپه به مې د نامتو شاعر تسنیم په کلیاتو تېره کړه موسم او هوا لږ، لږ بدلون وکړ د تسنیم کلیات هم څو پانې پاتې وو په رسنیو کې د نوي کال اوازې وې دوه جمعې تېرې شوې د لسم ټولګي د پېل ورځ مو راورسېده له ترور سره مې د ښوونځي په لور روان شوم په لاره کې د ترور نصیحتونو زړه را تنګ کړ غوښتل مې چې د ترور څخه لاره بېله کړم بهانه مې ورتــــــــــــــــــــــه وکــــــــــــــــــــــړه
تروري زه د ښوونځي لپاره ځینې اړین توکي اخلم تاسې درځـــــــــــــــــــــۍ زه هـــــــــــــــم درځـــــــــــــــم
- ســـــمه ده خـــــو ناوختـــــه نـــــه کـــــړې
- ښــه
دوکان ته ننوتم په دوکان کې مې د ښوونځي د توکو پرځای د موبایل کارت واخیست کارت مې موبایل ته جمــــع کــــړ او فرهــــاد تــــه مــــې زنــــګ وکــــړ هغه نه مې ویوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاده چېرته يې ؟
په ځواب کې يې لږ ځنډ وکړ وروسته يې ځواب راکړ
مشره زه خو په پارک کې ناست يم ښوونځي ته لاړم
مدير وېل چې نن درس نشته کور ته لاړ شئ
- ولې زما ترور خو لاړه ښوونځي ته
- مشره د هغې به کور کې زړه تنګ شوی وي
- فرهاده ته ښه يې ؟
- هو ښه يم راځه پارک ته راشه
موبايل مې جېب ته کړ د پارک لور ته روان شوم پارک
ته په ننوتو مې په فرهاد باندې نظر ولږېد ور روان شوم
چې کله ورنږدې شوم ګورم چې د فرهاد له خولې نه د
سګرټو لوږي پورته کيږي او د کرن خان دغه سندره
ورته چالانه ده

څو داني لونګ راته په جام کې واکوه
ښکليه ته خپل رنګ راته په جام کې واچوه............

د سلام نه مخکې مې د فرهاد له لاس نه سګرټ ګوزار
کړ او ترخنګ يې کېناستم حالت يې ښه نه معلومېده
تري ومې پوښتل
څه شوي فرهاده ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هیڅ نه دي شوي هسې مې نن شوقي یو دانه راخیستی وو

- فرهاده نن خو به تش سګرټ ووهې که دا پرېنږدې نو بلــــه ورځ بــــه د چرســــو ډک ســــګرټ څکـــې

- ښــــه ســــمه ده مشــــره نــــور یــــې نــــه څکــــم

فرهاد مې له لاس نه راونیو او د کور لور ته روان شوو

د جمعــې مبارکــه ورځ وه دروازه وټکېــده لاړم دروازې لورته دروازه مې چې خلاصه کړه چې ومې کتل فرهاد وو په لاسو کې یې د کرکټ توب او بېټ ول لـه مـا یـې وغوښتل چې لوبې ته ورسره لاړ شم ورسره ومـې منلـه کور ته ننوتم بوټان مـې پـه پښـو کـړل د کرکټ مېدان تـه روان شوو فرهاد په لوبه کې زما خلاف ودرېده

لوبه پیل شوه لمړی بېټېنګ هغوئ وکړ فرهاد ښـه لوبـه وکړه په اته اورونو کې یې موږ ته پنځه اتیا منډې هدف راکړ

زموږ وار راورسېد پیل مو ښه وو خو کلـه چې فرهاد د بـال اچـونې لپـاره راغـی نـو زمـوږ د ټـیم ویکټـې یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخیستي او څه نا څه د منډو پوره کول ستونزمن شول لوبه فرهاد دوئ وګټله دویمه لوبه مو هم وکړه فرهاد غوښتل دریمه هم وکړي خو ما پرېښسود ناوختـه ؤ بایډ چې د لمانځه لپاره مو تیاری نیولی وی کور ته روان شوو کله چې کور ته ننوتم په ساعت مې سترګې ولږېدې دولس او لس دقیقې وې ترور مې راغږ کړ یاسینه دلته راشه غږ له پخلنځي څخه راغی ورغلم هغې هم د خوړو ډک قابونه راکړل او ویې وېل یاسینه دا د فاطمې دوئ کره وېسه اوس راغلل کېدی شي پخلی یې نه وي کړی د خوړو د قابونو ډک پطنوس مې راواخیست د فاطمې دوئ کور ته روان شوم په لاس کې نیولی پطنوس راته داسې ښکارېده لکه فاطمې ته چې د ګلو ګېډۍ وروړم خوښ ووم وېل مې چې کېدی شي و یې ګورم او هغه دروازې ته راووزي د هغوئ کور ته ورسېدم دروازه مې ؤټکوله څو شېبې وروسته غږ وشو څـــــــــــــو یــــــــــــــــــــــئ؟

غږ مې سم ونه پېژانده چې څوک به وي ځواب مې ورکړ زه یم یاسین دروازه خلاصه شوه سترګې مې په فاطمې ولږېدې لاسونو مې لړزا شروع کړه وېرېدم چې بیا د مخکې په شان د هغې مخکې رانه پطنوس ونه لوېږي ،ژر مې پطنوس ورکړ کله چې روان شوم نوغږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې راپسې وکړ صبر قابونه بېرته درسره وپسه ژر مې دا خبره ورته وکړه

چې وروسته به پسې راشم
- نه بيا ځان مه پازابوه ژر يې راوړم
تم شوم څه وخت وروسته راووته غږ يې وکړ ياسينه زموږ د کور قابونه په سامانونو کې ګډوډ شوي دي وروسته به يې وپسې او رښتيا دا پانه په پطنوس کې پرته وه دا واخله کيدی شي له تا نه هېره شوې وي .

د نور خبرو کولو جرءت راسره نه وو ژر مې پانه راواخيسته په جيب کې مې کېښوده په لاره روان ووم سوچ مې وکړ چې پطنوس کې خو ما هېڅ پانه ونه ليده دا پانه له کوم ځای نه شوه ؟
ژر مې جيب ته لاس کړ پانه مې راوويسته خلاصه مې کړه چې ومې کتل په پانه کې ليکل شوي
" ياسينه ته خبر يې؟ ډېره درپسې وزورېدم خو،خو ځلې مې هڅه وکړه چې ليک درواستوم خو ومې نشوی کولی په ننګرهار کې مې ټول ژمې ستا له انځور سره په خبرو تېر کړ هغه مې له فيسبوک نه راخيستی وو ستا انځور ته مې ډېر وويل چې زه درسره ډېره مينه لرم خو خو هغه چوپه خوله وو ځواب يې نه راکوه ته مې د ژوند د بقا سبب يې زما په اړه په کور کې د واده خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رواني دي نو ځکه مې لیک درکړ ومې غوښتل چې خبر دې کړم یاسینه که واده مې د بل چا سره وشو نو ښا مې جنازې ته راشه والسلام مینه درسره لرم ".
د لیک پیل راته خوښي راکړه خو د پای خبرو یې دومره وژړولم لکه یو ماشوم چې په خپلې مور پسې ژاړي یوه مباشت مې په سوچونو او فکرونو کې تېره کړه نه پوهېدم چې څه وکړم؟

سره غرمه وه د کوڅې په سر کې د فاطمې په انتظار ناست ووم لاس کې مې یو لیک نیولی ؤ چې په هغه لیک کې مې خپله شمېره لیکلې وه سترګې مې د فاطمې دوئ دروازې ته نیولې وې څه ځنډ وروسته هغه له کوره راووته

کوڅه کې مې شاه او مخ ته وکتل څوک مې تر سترګو نه شول زما لپاره د شمېرې ورکولو ښه زمینه وه پاڅېدم ور روان شوم کله چې هغه زما د ترور کور ته تاوه شوه نو غږ مې پسې وکړ چې ودرېږه

فاطمه ودرېدله حالت یې راته ښه نه معلومېده شمېره مې ورکړه او ترې ومې چې زنګ راته وکړي هغه کور ته ننوته او زه لاړم په پارک کې مې د ټکر دې سندرې ته غوږ کېښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

" هغـــــــــه لاړه د بــــــــــل چـــــــا شـــــــوه
اي زړګيـــــــــــــه اوس کړيـــــــــــــږه............"

ورځ تېره شوه لمر هم ځان پناه کړ توره تیاره شوه په اسمان کې هم ستورو ځانونه رابښکاره کړل زه هم کور ته ننوتم د ترور ترخنګ لکه ګونګ هلک کېناستم غلی ناست ووم یودم مې ترور راغږ کړ

یاسینه ډېر وخت کیږي حالت دي راته ښه نه ښکاري ولې څه شوي؟ اوس خو دې معشوقه هم له ننګرهار نـــه......

- نـه تـروري داسـي کومـه خبـره نـه ده نـه يـم خفـه ډوډۍ مې وخوړه لاړم خپلې کوټې تـه لـه ورسـۍ نـه مې پرده کش کړه او د فاطمې د زنـګ پـه انتظار کېناستم پـه تمه ووم خو د هغې زنـګ رانغی ساعت تـه مې وکتل د شپې ۱وه بجه وه لړ،لړ راباندې د خوب اثرات رابښکاره شول نه مې غوښتل چې ویده شم خو هغه متل دی چې وايـــي

خـــوب چـــې درشـــي بالښـــت نـــه غـــواړي......

ویده شوی ووم سهار چې کله له خوبه راپاځېدم موبایل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې راواخیست چې ومې کتل د یوې شمېرې نه لس زنګه راغلي دي ځان ته غوصه ووم چې ولې ویده شوی ووم

کال تېر شو له فاطمې سره مې اړیکه ټینګه نه شوه یوازې ځو ځلې مې د ترور ترڅنګ ولیده خو د خبرو کولو موقع په لاس رانغله وزن مې د ډېرې اندیښنې له کبله کم شوی ؤ، د یوولسم ټولګي مو هم تقریباً یوه نیمه میاشت تېره شوې وه د فرهاد سره به د فکر د بدلون لپاره هره غرمه پارک ته تلم خو د خپلو ستونزو په اړه مې ورته څه نه ویل

غرمه وه د فرهاد د زنګ په انتظار ناست ووم خو زنګ رانغی ساعت ته مې وکتل نیم ساعت له هغه وخت څخه تېر وو په کوم وخت کې چې موږ پارک ته تللو ومې ویل کېدی شي په موبایل کې یې روپۍ یا چارج نه وي ځکه زنګ نه کوي د کور نه ووتم د پارک لور ته روان شوم پارک ته ننوتم پورته روان ووم د بنې اړخ نه مې غوږو ته د کرن خان ددې سندرې غږ راغی چې وایي

"څو داني لونګ راته په جام کې واچوه بنګلیه ته خپل رنګ راته په جام کې واچوه..."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښي اړخ ته مې وکتل چې ګورم فرهاد دی او د چرسو ډک سګرټ يې په لاسو کې او له خولې نه يې لوړي راوځي ، ځنګ ته يې ورغلم سګرټ مې ترې واخيست مخکې له دې چې ويې غورځوم ورته ومې ويل فرهاده څه شوله ستا هغه وعده ؟ څه شوه ستا هغه ملګرتيا؟

تـــا خـــو خپلـــه آينـــده جوړولـــه او ډاکتـــر کيـــدلې.......
په غوصه ناک حالت يې وويل

ياســـينه ســـګرټ راکـــړه نـــور زه پـــوهيږم کـــار مـــې - ښـــه سمـــه ده الله پامـــان نـــور دې پـــه خولـــه د ياسين نامـــه وانخلې.

سګرټ يې خولې ته کړ او د ملنډې په شکل يې راپسې راغـــ ږ کــ ړ

"څـــوک چـــې عمـــل نـــه لـــري هســـې کـــدو دی"

ددې جملې پـه اوريـدو مـې غوصـه نوره هم راوپارېدلـه هڅه مې شروع کړه چې د فرهاد نامـه لـه زړه نـه وباسم کور تـه ورسېدم انګړ کې لـه ترور سره مخ شوم ويې پوښـــتل
ياسـينه څـه شـوي حالـت دې راتـه ښـه نـه ښـکاري؟ د ډېـري غوصـې لـه املـه مـې داسـې ځـواب ورکـړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تروري پرې مې ږده هر وخت مې پوښتې زه بنه يم دومره پوښتنو ته اړتيا نشته
- هاهاها... ياسينه زه هم نه خفه کېږم ځکه چې مئينان تل همداسې غوصه وي

د شپې مې هم خواږه زړه ته نه کېدل لاړم د خوب په ځای کې ناست ووم او د فرهاد دا خبره مې په ذهن کې ګرځېده ،راګرځېده څوک چې ....

په همدې سوچونو کې ډوب ووم موبايل ته مې زنګ راغی له خيال نه يې راوباستلم شمېره راته ناپېژانده ښکارېده زنګ مې اوکې کړ سلام مې ډالۍ کړ د سلام د ځواب غږ نه راتله ، پودم د ژړا غږ راغی په ژړېدلي حالت يې ووېل

ياسينه فاطمه پم سبا په ما پسې رېباران کور ته راځي نو ته هم سبا چېرته لاړ نشې سبا زما جنازه ده موبايل مې له لاس نه ولوېد او د غم چيغه مې له خولې نه ووته په ژړا سر شوم او اوښکو مې جامې داسې لمدې کړې لکه باران چې د پړي په سر هوارې جامې لمدې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو شېبې وروسته د کوټې ور خلاص شو ومې کتل
ترور مې وه رامنډه یې کړه زما په سر یې لاس راکیښود
او ویـــــې پوښـــــتل څـــــه شـــــوي یاســـــینه؟
زه په ژړا سر ووم ترور ته مې ځواب ور نه کړ بیا یې
وپوښـــــتل څـــــه شـــــوي یاســـــینه وواېـــــه؟
ژارمه خاوند مې راوبښېږي د هغه د ویښېدو نه مخکې
راته وواېه زه درسره مرسته کولی شم

بیا یې پوښتنه وکړه ما بیا ځواب ور نه کړ په څلورم
ځل یې په مخ څپېړه راکړه ویې وېل وواېه،وواېه،وواېه
څـــــــــــــــــــه شـــــــــــــــــــوي ؟
ما پوره ځواب ور نه کړی شو یوازې ومې وېل ترورې
فاطمــه
- څه شوي په فاطمې؟ ژړا بس کړه هر څه راته
پاک،پـــــــــــــاک وواېـــــــــــه هلـــــــــــه

له سترګو نه مې اوښکې وچې کړې او په بنده ، بنده
لهجه مې ورته ووېل

تروريې په فا،فا، فاطمې پسې سبا رېباران راځي او
فاطمې راته زنګ کړی وو هغې وېل چې سبا مې
جنازې ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــــــروري خبــــر دی يــــــو كـــــــار وكـــــړئ
- ياسينه دا كار ناشونی دی ته كوښښ وكړه فاطمه له
زړه نه وباسې د هغې پلار د هغې په مقابل كې ولور
اخلي او د هغوئ ولور هم پنځه ، شپږ لكه افغانی دی
زما معاش هم اوو زره روپۍ دی او د خاوند مي هم
همــــدومره نــــو مــــوږ هــــم دا روپــــۍ نشـــو وركـــولی
- نه تروري زړه له زړه نه ووځي دا پيسي زه پيدا
كوم ايران ته ځم د كار لپاره خو تاسي به حتماً سبا د
هغوئ كور ته ددي موضوع لپاره ورځئ سمه ده؟
- ښه سمه ده ياسينه ته اوس آرام وكړه سبا موږ ورځو
حتمـــاً

ترور مي لاړه له پخلنځي نه يي لږه مېوه راوړله او راته
ويـــي وېـــل ياســـينه دا وخـــوره او ويـــده شـــه
- ښـــــــــــــــــه ســـــــــــــــــــمه ده
هغه لاړه او زه په ځای كي همداسي ويښ ناست ووم د
شپي شاوخوا دوه بجي وې پورته شوم له الماری نه مي
بوه سپينه پاڼه او قلم راواخيست ومي غوښتل د زړه له
درد څخه بو غزل جوړ كړم قلم مي ګوتو كي ونيو او په
ســپينه پاڼـــه مـــي د غـــزل مطلـــع داســـي وليكلـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

"فـــــرهاد خـــــو لاړو پــــــه نشـــــو ســــــر شــــــو"
"او یاســــــین لاړ پــــــه شـــــوګیرو ســــــر شــــــو"

ددې ببت له لیکلو وروسته مې قلم کېښود او د ولور لپاره د پیسو پیدا کولو په فکر کې شوم چې دومره روپۍ به له کومه ځاېه پیدا کوم؟ د ترور دوئ مې هم اقتصادي وضعه ښه نه ده

د ولور کلمه مې په ذهن کې ښکته ،پورته کېدله بېرته مې قلم راواخیست او په پاڼه کې مې د هغه ببت وروسته داســــــــــــــــــــــــې ولیکـــــــــــــــــــــــــــل

" د فـــــاطمې پـــــلار خـــــو دې خـــــدای مــــړ کـــــړي "
" ځکـــــــــــه چـــــې دی پــــــه ولـــــورو ســـــر شـــــو "

په سوچونو کې ډوب ووم یودم د چرګ بانګې له خېالې نړۍ ښخه راوباستلم څه ځنډ وروسته په جوماتونو کې د سهار لمانځه اذانونه وشول پاڅېدم اودس مې وکړ او هوډ مې وکړ چې جومات ته لاړ شم خو پاتې شوم ومې نه غوښتل چې ترور مې راباندې خبره شي چې یاسین تولـه شپه په ویښه تېره کړې ده لمونځ مې په کور کې وکړ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمانځـــه نـــه وروســـته مـــې داســـې دعـــا وكـــړه

ربـــــه زمـــــا دغـــــه ارمـــــان..............

لږ وخت وروسته د لمر سترګه رابـکاره شوه ترور مې ماتـه چـاى تيـار كـړ او هغـوئ دواړه د فـاطمې دوئ كـره لاړل

څـه كـم پـوولس بجـې وې چـې بېرتـه كـور تـه راغلـل د راننوتو سره سم مې ترور ته ووېل

تـرورې زمـا كوټـې تـه راشـه لـږ كـار درسـره لـرم هغـه راغله پوښتنه مې ترې وكړه ترورې د فـاطمې پـلار څـه وېـــل ؟

- ياسينه زوېه د فاطمې پلار دې الله خوشحال كړي خبره يـــــــــــــــــــــــــــــې ومنلـــــــــــــــــــــــــــــــــــــــه

خوښ شوم څو شيبې مې د پوښتنو لړى وځنډولـه بيـا مـې پوښـــــــــــــــتنه تـــــــــــــــرې وكـــــــــــــــــړه

تـــرورې هغـــه څـــه وېـــل ولـــور نـــه غـــواړي ؟

هغه چوپه خوله ولاړه وه بيا مې ورته ووېل ترورې زما پوښـــــــــــــتنه مـــــــــــــو وانورېـــــــــــــده ؟

ځواب يې راكړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه
د فاطمې پلار وېل چې تاسې باېد له کوژدې نه مخکې ماته نیمې پیسې راکړئ وېل یې چې تاسې غوندې خلک موږ سره دوستي نشي کولای

ددې خبرې په اورېدو مې غوصه راوپارېدله خو غوصه مې بې ځایه وه زه مجبور ووم چې د فاطمې ژوند وژغورم

څو ورځې مې په خواشینی او خفګان کې تېرې کړې اېران ته د تللو هوډ مې وکړ د غرمې شاوخوا درې بجې وې چې له قاچاق وړونکي سره مې خبرې وکړې هغه راته ووېل درې ورځې وروسته موږ یوه ډله لیږو که غواړې راځه چې له دوئ سره دې ولیږم

ما هم ورسره ومنله لاړم کور ته له ترور سره مې خبره شریکه کړه ترور مې پودم په ژړا شوه خو بله د حل لاره نه وه په سبا مې ترور لاړه او خپله د سرو زرو ګوتمۍ یې وپلورله په ماسختن کې مې د فاطمې لپاره په لیک کې ولیکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

" میني ته مه خفه کېږه زه بېرته رادرومم انشاءالله چې خوشحاله ژوند به ولرو زه به مې له ترور نه هر وخت ســتا.........."

شپه تېره شوه سهار له چای څښلو وروسته ښوونځي ته لاړم له ټولګیوالو سره د مخه ښې لپاره خو فرهاد مې تر سترګو نه شو له یوه ټولګیوال څخه مې وپوښتل فرهـــــــــــــــــاد چېرتــــــــــــــــــــــه دی؟
ځواب یې راکړ یاسینه فرهاد نه چرسي یاسینه د هغه پوښتنه له ما نه مه کوه سمه ده؟

-سمه ده ښښنه ....

له ټولګیوالو سره مې مخه ښه وکړه هغوئ په ما پسې او ما په هغوئ پسې ژړل له ټولګي نه چې راووتم یو ځل د هدیرې خواته لاړم او د پلار او مور د قبرونو ترڅنګ کېناستم او ښه مې وژړل کور ته مې د مور او پلار د قبرونو نه حرکت نه شو کولی توره تیاره شوه او وېرې راسره مرسته وکړه چې کور ته لاړ شم

کور ته ننوتم خپلې کوټې ته لاړم د سفر توکي مې په بکسه کې واچول په پانه کې مې د ترور د موبایل شمېره ولیکله هغه مې هم کېښوده لاړم د ترور ترڅنګ کېناستم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواشـيني ښـكارېده لـه صـندق نـه يـې لـس زره روپـۍ
راواخيستې او ماته يې راكړې د ډوډۍ خوړولو ورروسته
ويده شوم سهار وختي پاڅېدم لمونځ مې وكړ د سفر دعا
مـې وكـړه چاى مـې وڅكـه او هغـه ليـک مـې تـرور تـه
وركړ چې فاطمې ته يې ورسوي بكسـه مـې پـه شـاه كړه
او د دروازې لور ته روان شوم ترور او د ترور خاوند
مې هم راسره روان شول د ترور په لاس كې مې د اوبو
ډک جام ښكارېده د ترور خاوند سره مې مخه ښـه وكړه
تـــرور مـــې پـــه تنـــدي ښـــكل كـــړم
او د باندې روان شوم د حركت سره سم مـې د تـرور لـه
خولې نـه داسې د وېر چيغه ووتـه چې ماتـه يـې هم ژړا
راوسـتـه اوبـه يـې راپسـې وشيندلې او لـه دروازې نـه يـې
سر راوويست زه يې د كوڅې تر سر پورې تعقيب كړم
له يو ساعت سفر ورروسته د قاچاق وړونكي موټر خواتـه
ورسېدم موټر ته پورته شوم څه ځنډ ورروسته يې حركت
وكړ شپه مو نيمروز ته ورسوله ورروسته لـه درې ورځـو
د تهران ښار تـه ورسېدم هلتـه د كـار پـه لټـه كـې شوم پـه
يوې فابريكې كې مې كار وموند د فابريكې خاوند راتـه
ښـه سـړى ښـكارېده خو ډېرى كـاركوونكي يـې پـه نشـو
روږدي ول مجبـوري دې تـه نـه پرېښـودلم چـې پـه كـار
پسې وګرځم كار مې پيل كړ څو ورځـې ورروسته مـې لـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور سره اړیکه ونیوله هغه زما زه د هغې د غږ په اورېدو خوشحاله شوم د فاطمې پوښتنه مې ترې وکړه ځواب یې راکړ چې ښه ده په ښځنګ کې مې ناسته ده راغلـــــــــې ده د درس لپـــــــاره غـــــــږ دې اوري

د کار ډېروالي دې ته نه پرېښودلم چې ډېرې خبرې وکړم له ترور سره مې مخه ښه وکړه د فابریکې په کار بوخت شوم میاشتې تېرې شوې خوښ ووم څه نا څه روپۍ مې لاسته راغلې راتلوونکې ژوند راته له خوښۍ ډک ښکارېده په ایران کې مې دوه کاله پوره شول له ترور سره مې اړیکه ونیوله په غږ کې یې بدلون ښکارېده ترې ومې پوښتل تروري ناروغه یې که ښځنګه دې غــــــــــــــــــــــږ بــــــــــــــــــــدل دی؟
ځــــــــــــــــواب یــــــــــــــــې راکــــــــــــــــــړ
نه یاسینه بېګاه مې لږ په ستوني درد وو اوس ښه یم
- ښــــــــــه فاطمــــــــــــــه ښځنګــــــــــــــه ده ؟
- ښــــــــــــــــه ده هغــــــــــــــــه هــــــــــــــــم
- ښه ورته ووایه چې اندېښنه مه کوه زه هم یوه میاشت وروســـــــــــــــــــــــته درځـــــــــــــــــــــــــــــم
- ســـــمه ده یاســـــینه الله دې پـــــه خیـــــر راولـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړيکه مې له خداى پامانى وروسته پرې کړه لاړم فابريکې ته د کار وروستى ورځې مې هم هلته تېرې کړې پنځه ويشت ورځې تېرې شوې د فابريکې له مالک سره مې حساب خلاص کړ او بازار ته لاړم

هلته مې د فاطمې لپاره يو لاسي سور ساعت واخيست چې د ستنو په ځاى کې يې په انګليسي ژبه ليکل شوي وو "تاسره مينه لرم " ترور ته مې پوه د سرو زرو ګوتمى او د ترور خاوند ته مې په تور رنګ کې ښکلي بوټان وپېرل

درې ورې ورځې مې د تهران په پارکونو کې په ډار،ډار چکر ووهلو وېرېدم چې پوليس مې ونه نيسي په سبا ورځ هوايي ډګر ته لاړم څه ځنډ وروسته د حامد کرزي هوايي ډګر کې ښکته شوم موټر مې دربس کړ په موټر کې هم دا سندره چالانه وه

" کور يې زمونږ وطنه مور يې زمونږ......"

سندره ته مې په خورا مينه غوږ اينښى وو نيم ساعت وروسته د ترور د کور کوڅې ته ورسېدم په کوڅه کې د فاطمې دوئ د کور مخې ته د خلکو ګڼه ګونه زياته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومې غوښتل پوښتنه وکړم چې دلته څه خبره ده خو د وجود سترېا مې پرېښښودم چې له چا نه په دې اړه پوښتنه وکړم

له موټر نه ښکته شوم دروازه مې وټکوله د ترور خاوند مې راووت یوبل ته مو غاړې ورکړه کور ته ننوتو کېناستم اوبه مې وڅکلې څو شېبې وروسته مې د ترور له خاوند نه وپوښتل ترور مې چېرته ده ؟

راته ویې وېل یاسینه هغه تللې د کوڅې یو سپین ږیری مـړ وو هلته تللې

- ته نه یې ورغلی؟

- زه اوس ورتلم هغه ته راغلې

- ښه سمه ده

لاړم خپلې مخکینۍ کوټې ته هر څه همغسې منظم ایښودل شوي وو د الماری نه مې د خاطراتو کتابچه راواخیسته ټولې لیکنې مې ولوستلې هره لیکنه له درد او غم نه ډکه وه کله چې لیکنې ختمې شوې نو په ورپسې پاڼه کې مې ولیکل

" د غم نه وروسته حتماً خوشحالي شته "

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ليکنه مې خپل ژوند ته په کتو وليکله په خپلې کوټې کې مې دوه ساعته تېر کړل کتابچه مې الماری کې کېښوده تشناب ته ننوتم مخ او لاس مې ووينځل په هنداره کې مې ويښتان سمول په دې وخت کې د کور دروازه خلاصه شوه ومې کتل ترور مې وه ژر مې ځان د کټ لاندې پټ کړ ومې غوښتل لږه ټوکه ورسره وکړم ترور مې کوټې ته راننوته ورروستې يې غږ وکړ خاونده دلته خو ياسين نشته د ترور د مېره غږ مې تر غوږو شو چې زما ترور ته يې ويل نه پوهېږم لږ مخکې خو همدلته وو د پيشو غږ مې له خولې نه وباسته يودم مې ترور راغږ کړ پشې ،پشې له ځان سره وغږېده

دا څه قسم پيشو يې چې نه راووځې د کټ له ببخ نه يې پوښ کش کړ او زه يې وليدم او په موسکې حالت يې وويل

راووځه لېونيه!

اوس به مې په جارو وهلی وې د کټ له بيښ نه راووتم ترور مې په ټنده ښکل کړم او لاړه چای يې راوړ په کيسو مو پيل وکړ ما مې د ترور پوښتنې ځوابولې هغې زما له يو بل نه مو ډېرې پوښتنې وکړې پوهېدم چې نور پوښتنه کول ښه نه دي خو ما ورته وويل تروري سبا به

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو د فاطمې له پلار سره زما د کوژدې په اړه غږېږئ کئـــــــــــــــــــــــــــــــــــه؟

- نه یاسینه سبا نه کېږي یو څو ورځې وروسته به ورشو تـــــــه بـــــــه هـــــــم لـــــــږ آرام وکـــــــړې

- هاهـــــــا ســـــــمه ده ټوکـــــــه مـــــــې وکـــــــړه

جمعه تېره شوه فاطمه مې تر سترګو نه شوه په بېګاه کې مې ترور ته ببا د کوژدې په اړه خبره وربپاده کړه ببا یې وویل یاسینه سبا مو په ښوونځي کې یوه غونډه ده نو ســـــبا هـــــم نـــــه کیـــــږي بلـــــه ورځ بـــــه ګـــــورو

حېران ووم چې څه خبره ده مخکې مې چې ترور وخت درلود پیسې مې نه درلودلې او اوس چې پیسې راسره شته له دوئ سره وخت نشته

په موبایل کې په ګیم بوخت ووم شاوخوا درې نیمې بجې وې چې د کور دروازه وټکېده ترور مې راته وویل ورشه یاسینه وګوره چې څوک دي

لاړم دروازه مې خلاصه کړه د باندې د فاطمې ورور ولاړ وو په لاس کې یې

یوه خالته نیولې وه ورنږدې شوم روغبړ مو سره وکړ بیا یې راته وویل خالتې ته یې لاس کړ او بو کارت یې ترې راواخیست

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارت راته د ختم ښکارېده پوښتنه مې ښه ونه بلله چې وپوښتم د چا ختم دی؟

د چای څښلو غوښتنه مې ترې وکړه ویې وېل

نه مننه زه باید لاړ شم او دا کارتونه وویشم ننوتم کور ته په انګړ کې مې کارت خلاص کړ چې ومې کتل

پـــــــه کـــــــارت کـــــــې لیکـــــــل شـــــــوي

(مرحومـــــــــــه د حـــــــــــاجي ....)

کارت مې لـه لاس نـه ولوېد او زه هم وریسې په ځمکه ولوېدم په ځان نه ووم پوی کله چې مې سترګې خلاصې کړې او حالت مې ښه شو ګورم چې په روغتون کې یم لاړو کور ته شپه تېره شوه سهار وختي مې وختي مې خپلې راوړې پیسې راواخیستې او له کور نه ووتم له دوکان نه مې یو قوتی سګرټ راواخیستل او پارک کې مې وڅکل څو میاشتې وروسته د فاطمې د جدایی دلاسه په پوډرو روږدی شوم تقریباً اوو نیم کاله مې د پوډرو نشه وکړه وروسته مې ترور د درملنې لپاره یو روغتون ته بوتوم یو څو میاشتې په روغتون کې بستر ووم کله چې مې درملنه خلاصه شوه او په حال راغلم نو زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواته یو ډاکټر راغی چې عمر یې برابر غونډې وو په اوږې یې لاس راکېښود او ویې وېل مشره ! دادی ته اوس روغ رمټ شوې او له دې وروسته به تاته خلک پوډري نه بلکې یاسین وایي.

د هغه ددې خبرو په اورېدلو شکي شوم چې هغه زما نوم څنګه زده کړ؟ او د مشر کلمه یې څنګه راته وکاروله؟ دا کلمه خو ماته یوازې فرهاد کاروله تري ومې پوښتل ډاکټر صاحب کولی شې زما دوه پوښتنې ځواب کړې ؟

- کومې پوښتنې ؟

- لومړی دا چې زما نوم دې له کومه زده کړ؟ او بله دا چې ولې مو راته د مشر کلمه وکاروله؟

- هاهاها... مشره ته لومړی پاڅه غاړی راکړه بیا دې پوښتنې ځوابوم

بې له کوم ځنډ نه پاڅېدم او په غېږه کې یې کلک ونیولم هغه بودم په ژړا شروع وکړه په ژړېدلې حالت یې وویل

یاسینه زه فرهاد یم ستا هغه تولګېوال خبرې یې ژړا بندې کړې

ددې خبرې په اورېدو مې د خوشحالۍ حس وکړ او یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځل بیا ورغاړې وتم څو شیبې مو یو بل همداسې په غیږه کلک ....

د څه خبرو وروسته مې ورته ووېل

فرهاده زه باېد اوس لاړ شم له ترور دوئ سره مې بیا حتمـــــــاً ســــــــره ګـــــــورو انشـــــــاءالله له لاس نه یې کلک ونیولم او ویې وېل نه یاسینه نن شپه بـه زمـا مېلمـه کېږې نـن رانـه هیچ چېرتـه نشـې تللـې ماښـام شـو فرهـاد سره لاړم د هغوئ کورتـه د ماسـختن ډوډی مو وخوړه وروسته یې چاې راوړ د چاې نـه یې دوه پیالې ډکې کړې او زما ترخنګ کیناست ویې وېل ښه،ښـه یاسینه اوس دا راتـه ووایـه چې پـه پوډرو ځنګه روږدی شـــــــــــــــــــــــــــــوی وې ؟ کیسه مې په لنډو،لنډو، کې ورته وکړه د کیسې د ختمیدو نـه وروسـته لاړ تـازه چـاې یـې راوړ تـوکې یـې شـروع کړې ژر مـې د توکو لـړی ور ختمـه کړه او ورتـه ومـې وېـــل

فرهاده اوس تـه راتـه ووایـه چې تـه څنګه ډاکټر شـوې؟
- هاهـــاا... د خپلـــو خبـــرو غـــچ اخلـــې کـــه څنګـــه ؟
- نــه فرهــاده غــواړم ســتا د بریــا پــه راز پــوی شــم فرهاد خبره یو خوا او بل خوا وړله بیا مې پوښتنه ترېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه بېا يې ځواب رانه کړ بېا مې ترې وپوښتل ويې
وېـــل
ياســـينه زه مـــې د مېرمنـــې لـــه کبلـــه ډاکټـــر شـــوم
- هغــــــــــــــــــــــــه څنګــــــــــــــــــــــــه ؟
- کيســه اوږده ده خــو پــه لنډو کــې بــه يــې درتــه ووايـم
- ســمه ده

- ياسينه داسې چل وو چې زه په يوې جينۍ باندې مئين شوم هغه وخت پرې مئين شوم په کوم وخت کې چې مې تا سره شخړه کړې وه ، په پاڼه کې مې ورته څه خبرې وليکلې خو کله مې چې ليک ورکړ ځيرې يې کړ او ويې ويل زه له هغه چا سره مينه نه کوم چې نشه يې توکي استعمالوي وروسته مې نشه پرېښودله وروسته لـه خبرو اترو مـې ترې د کوژدې کولو غوښتنه وکړه ويـې ويل چې کلـه دې پوهنتون شروع کړ نو بېا بـه کوژده کوو لاړم په يو خصوصـي پوهنتون کـې مـې د طب پوهنځی شـروع کـړ د کـوژدې لپـاره مـې مـور او پـلار ورولېږل کوژدې نه مخکې يې يو بل شرط هم په موږ کېښود چې واده به له دندې پېدا کولو وروسته کوم شرط مو ورسره ومنلو دا چې کله مې دنده پيدا کړه نو واده مې وکړ نو ياسينه نن مې چې ژوند له خوشحاليو نه ډک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مې د هغې مينې برکت دی کومه مينه چې مې اوس مېرمنــه

ده

نـو ملګرېـه! دادی اوس زمـا ژونـد وګـوره او د فرهـاد ، هغه ته خلک د ډاکټر او ماته خلـک د پوډري نامـه اخلـي

- ياسينه! ته اوس هم وړتيا لرې کوښښ وکړه تېر يادونه دې هېر کړې

بېرتـــــه لــــــه ســــــره نــــــه ژونــــــد پيـــــل کــــــړه•

(c) ketabton.com: The Digital Library

« پای »

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library